తెలుగు, తమిళ పాఠకులకు అరుదైన అవకాశం

ఈ క్రింది పుస్తకాల ధరలో 25 శాతం తగ్గింపు

పుస్తకాల ఖరీదు పంపి లాభం పొందండి.
తపాలా ఖర్చులు అదనం.

తెలుగు

శ్రీ వివేకానంద సంపూర్ణ గ్రంథావళి

(10 సంపుటాలు)

ప్రతి సంపుటంలోను పుటలు 500 ల కెక్కువే. ఆంగ్లభాషలోనున్న సంపూర్ణగ్రంథావళి కిది తేటతెనుగున అనువాదం.

అసలు ఖరీదు	సాదాఅట్టబైండింగు	ర్ూ. 51-50	కాలికో	ర్ూ. 65-00
25 శాతం తగ్గింపు ధర	,,	ర్ూ. 38-63	,,	ర్ూ. 48-75

తమిళం

1. స్వామి వివేకానన్దరిన్ జ్ఞానదీపమ్

(10 సంపుటాలు)

ప్రతి సంపుటంలోను పుటలు 500 ల కెక్కువే. ఆంగ్లభాషలోనున్న సంపూర్ణగ్రంథావళి కిది సరళ తమిళములోనికి అనువాదం.

అసలు ఖరీదు	సాదాఅట్టబైండింగు	ర్ూ. 50-00	కాలికో	ర్ూ. 65-00
25 శాతం తగ్గింపు ధర	,,	ర్ూ. 37-50	,,	ర్ూ. 48-75

2. స్వామి వివేకానందర్

రచయిత : రా. గణపతి

(పుటలు 895)

స్వామిజీ జీవితచరిత్రం ఇందు విపులంగా పొందుపఱుపబడి ఉన్నది.

అసలు ఖరీదు	కాలికో	ర్ూ. 9-00
25 శాతం తగ్గింపు ధర	,,	ర్ూ. 6-75

పుస్తక విక్రేతలకు $33\frac{1}{3}$ శాతము కమీషను ఈయబడును.

మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణ మఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4.

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు — అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారీ యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు | రెండవ కూర్పు | వెల : రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము ! | ఇప్పుడే వెలువడినది !

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయభాగము-రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు) | ఆఱవ కూర్పు | వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు–4

సంపాదకులు : శ్రీ హీరానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు–21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ హీరానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.

ఫోను : 71231 పోస్టు బాక్సు : 635

మా మాసపత్రికలు

వేదాంతకేసరి

తత్త్వశాస్త్ర - మత - సంస్కృతివిషయికంగా 1914-వ సంవత్సరంనుండి నడపబడుతుండే
ఆంగ్ల మాసపత్రిక

సాలు చందా : ఇండియాలోను, సింహళంలోను 6 రూపాయలు;
ఇతర విదేశాలలో 3 డాలర్లు, లేదా 14 షిల్లింగులు.

శ్రీ రామకృష్ణ విజయం

మత - సాంస్కృతికవిషయికంగా 1921-వ సంవత్సరమునుండి ప్రచురింపబడుతున్న తమిళ మాసపత్రిక

సాలు చందా : ఇండియాలో ర్సూ 5 లు, సింహళము ర్సూ 7 లు.

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

1944-వ సంవత్సరంనుండి ప్రచురింపబడుతూ విశ్వోపజీవ్యమైన ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానామృతమును వెదజల్లే
తెలుగు మాసపత్రిక

సాలు చందా : ఇండియాలో ర్సూ 5 లు, సింహళము ర్సూ 7 లు.

1. చందాదారులు ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలలో తమ 'చందాదారు సంఖ్య' నుదాహరిస్తూ విలాసాలను స్పష్టంగా వ్రాయాలి.
2. పత్రిక అందకపోతే మాసాంతానికి మాకు తెలుపాలి.
3. చందాదారులకు మేము ప్రచురించిన గ్రంథాలలో కొన్ని తగ్గింపు ధరలకు అందజేస్తాం. వివరాలకు క్రింది విలాసానికి వ్రాయండి.
4. ప్రముఖ సంస్కృతి కేంద్రాలలో ప్రచారంలో ఉన్న యీ ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞాన పత్రికలు అడ్వర్టైస్మెంట్లకు చక్కని సాధనాలు. రేట్లకు వ్రాయండి.
5. సమీక్షకు గ్రంథాలు పంపేటప్పుడు రెండేసి ప్రతులు పంపవలసినదని గ్రంథకర్తలకు ప్రకాశకులకు మా ప్రార్థన.
6. ప్రజారంజకములైన మత - తత్త్వశాస్త్ర - సంస్కృతివిషయిక స్వతంత్ర వ్యాసాలను రచయితలు అందజేస్తే సంపాదకులు కన్నులకద్దుకొని ప్రచురిస్తారు.
7. పత్రిక స్పెసిమెన్కాపీ కోరేవారు 75 పైసల పోస్టేజి పంపాలి.

ఇంకా వివరాలు కావలసినవారు :

మేనేజరు, రామకృష్ణ మఠం, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

అనే విలాసానికి వ్రాయండి.

మా 'దివ్యవాణి' గ్రంథమాల

నేడే కొనండి ! పదే పదే చదవండి !!

దివ్యావతారమూర్తుల విశ్వోపజీవ్యములైన అమృత మధుర సూక్తులు సర్వ సుగ్రహము హృదయ సన్నిహితములైన తేటతెలుగున వీనిలో [illegible]జేయబడ్డాయి. ఇందులో ఒక్కొక్కటి నిరుత్సాహులకు ఉత్సాహప్రదం, అశాంతిదుఃఖితులకు శాంతిదాయకం, సంశయాందోళితులకు సంశయాపనోదకం, జిజ్ఞాసువులకు పరమార్థజ్ఞాన సముత్సుకం, అందఱికీ శిక్షకం, సంస్కారకం నిర్వృత్త్యాపాదకం. మువ్వన్నెల మేలి జాకెట్టులో పాకెట్టుసైజులో చక్కని తయారింపు—

శ్రీ రామకృష్ణ ఉవాచ	0-40		0-45
శ్రీ శారదాసూక్తి నవనీతము	0-40	బుద్ధ ఉవాచ	0-40
శ్రీ వివేకానంద శంఖారావము	0-40	క్రైస్తు సూక్తిమాల	0-40
మహమ్మదు సూక్తిమంజరి	0-40		

దేవీ మాహాత్మ్యము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

మార్కండేయ పురాణాంతర్గతమగు దేవీమాహాత్మ్యము భక్తులెల్లరు అవశ్యము పఠింపదగిన దివ్యగ్రంథము. పాఠకుల సౌకర్యార్థము శ్లోకములు పెద్దఅక్షరములతో ముద్రింపబడియున్నవి. ప్రతి శ్లోకమునకు తేటతెల్లమగు తాత్పర్యము గలదు.

పారాయణము చేయగోరు భక్తుల యుపయోగార్థము గ్రంథాదియందు చండికా ధ్యానము, అర్గలాస్తోత్రము, కీలకస్తోత్రము, దేవీకవచమును, గ్రంథాంతమున అపరాధ క్షమాపణస్తోత్రమును, దేవీసూక్తమును పొందుపఱచియున్నాము.

ఈ గ్రంథమును శ్రద్ధాభక్తులతో పారాయణముచేయు భక్తులకు శ్రీదేవీకృపాకటాక్ష వీక్షణప్రసారము తప్పక కలుగును.

170+24 పుటలు దివ్యమగు ద్వితీయ ముద్రణము వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

శ్రీ రామకృష్ణ సూక్తిసుధ

అనువాదకులు: ఆచార్య శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలముగారు

'సహజోద్గారమయిన వచనామృతము ఇట్టి గ్రంథరూపముదాల్చుట కిదే మొదలు' (అల్డసు హక్స్లి) అను ప్రాగ్దత్తగన్న శ్రీమన్నిఖిలానందస్వాముల సంక్షిప్తాంగ్ల మూలమునకు ఇది తేటతెలుగున అనువాదము.

'గురుదేవుని స్వతస్సిద్ధజ్ఞానము, చిదానందోద్రేకప్రభవసహజసరళవాగ్ధాటి, శిశూచితామాయికత, అనిర్వచనీయప్రజ్ఞ, ఋజూపమానములు, సరసకథలు, గేయములు, పద్యములు చక్కగా అనూదితములు. (హిందు: తేది 27-7-'58)

'అద్యతనగద్యరచయితలెల్ల మేలుబంతిగా అనుసరింపదగిన గ్రంథరాజము.' (సన్డే స్టాన్డర్డు: తేది 16-2-'58)

'అనువాదమైనా స్వతంత్రగ్రంథం అనిపించు ధాటి గలది.' (భారతి: 7-6-'61)

'చవులూరించు చక్కని రచన.' 14-2-'58 (డాక్టరు సర్ ఎస్. రాధాకృష్ణగారు)

590+158 పుటలు వెల: రూ. 7-50

ప్రబోధరత్నాకరము

అనువాదకులు: శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు అమెరికాయందలి సహస్రద్వీపవనమున శిష్యులకు బోధించిన తత్త్వసారము సమస్తము ఇందు నిక్షిప్తమై యున్నది. శాస్త్ర జిజ్ఞాసకలవారికి ఇందలి పాదటీకలు ఎంతయో యుపయుక్తములు కాగలవు.

232 పుటలు మూడవ కూర్పు వెల: 2-50

ఇట్లు వ్రాయుడు: మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

'అఖిలవిభు శరణ్యుండును, నా తుణంబ యాతనిశ్చవ నీదు ననుభూతి కందు వత్స'

—శ్రీ శారదామణి.

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౨౭ } ౧౯౮౧ - జూన్ - జ్యేష్ఠము { సంచిక ౧౨

శ్రీః

వివేకచూడామణి

మూలము : శ్రీ శంకర భగవత్పాదులు

వ్యాఖ్యాత : అన్నమాచార్య

అ త్రాత్మబుద్ధిం త్యజ మూఢబుద్ధే త్వఙ్మాంసమేదోఽస్థిపురీషరాశౌ
సర్వాత్మని బ్రహ్మణి నిర్వికల్పే కురుష్వ శాన్తిం పరమాం భజస్వ. 161

ఓ మూఢబుద్ధీ, చర్మము మెదడు ఎముకలు మలము మున్నగువాని ప్రోగే యీ శరీరము. ఈ శరీరమే ఆత్మ అనెడి భ్రాంతిని (తలంపును) దులిపివేసికో. సర్వాత్మయు నిర్వికల్పమునగు బ్రహ్మమే నీయాత్మ అను ఎఱుకను కలిగించుకో. పరమమైన శాంతిని బడయుమా.

దేహేన్ద్రియాదా వసతి భ్రమోదితాం విద్వా నహంతాం న జహాతి యావత్
తావ న్న త స్యాస్తి విముక్తివార్తా ప్యస్త్వేష వేదాన్తనయాన్తదర్శీ. 162

ఏ విద్వాంసుడు కానీ, వేదాంతశాస్త్రజ్ఞతలో ఎంత పారంగతుడు కానీ, అసత్తులయిన దేహేంద్రియాదులందు 'నే' ననెడి తలంపు విడువకున్నంతవఱకు అతనికి ముక్తి యను మాటే ఉండదు. ౧౬౨

ఛాయాశరీరే ప్రతిబిమ్బగాత్రే యత్స్వప్నదేహే హృదికల్పితాఙ్గే
య థాత్మబుద్ధి స్తవ నాస్తి కాచి జ్జీవచ్ఛరీరే చ తథైవ మాస్తు. 163

నీయొడలినీడను జూచినప్పుడు కాని, నీయొడలి ప్రతిబింబమును జూచినప్పుడు గాని, కలలో నీకగపడిన నీదేహము నుద్దేశించినప్పుడు కాని, మనసులో నీవు కల్పించుకొన్న నీదే

హాము నుద్దేశించినప్పుడు కాని, "అది నేనే" అను తలంపు నీకు కలుగుట లేదు. అట్లే సజీవ మగు దేహామునుగూర్చికూడ "ఇది నేను" అను తలంపు నీకు కలుగకుండును గాక. ౧౬౩

దేహాత్మధీ రేవ నృణా మసద్ధియాం జన్మాదిదుఃఖప్రభవస్య బీజమ్
యత స్తత స్త్వం జహి తాం ప్రయత్నా త్త్యక్తే తు చిత్తే న పునర్భవాశా. 164

అసద్బుద్ధులకు దేహాములందు గల్గు 'మే' మనెడి భ్రాంతియే జన్మాది దుఃఖముల మొలకెత్తించు విత్తనము. కావున నీవు ప్రయత్నపూర్వకముగా ఆ భ్రాంతిని నిర్మూలించుకో. మనసు (లోని యీ భ్రాంతి) విడువబడెనేని మరల జన్మము కలుగు నను ఆసపా టుండదు.

కర్మేన్ద్రియైః పఞ్చభి రఞ్చితోఽయం ప్రాణో భవే త్ప్రాణమయ స్తు కోశః
యే నాత్మవా నన్నమయోఽనుపూర్ణః ప్రవర్తతేఽసౌ సకలక్రియాసు. 165

ఆకాశాదిభూతముల వ్యష్టిరజోంశమువలన బుట్టినవి పంచకర్మేంద్రియములు. ఆ పంచభూతముల సమష్టిరజోంశమువలన బుట్టినది ప్రాణము. కర్మేంద్రియము లైదింటితో గూడిన ప్రాణమే ప్రాణమయకోశము. ఈ ప్రాణమయకోశముద్వారానే, ఆత్మ, అన్నమయ కోశమున ప్రతిఫలించుచుండును. అన్నమయకోశమునకు సర్వక్రియానిర్వహణసామర్థ్య మిందు చేతనే గలుగుచున్నది. ౧౬౫

నైవాత్మాపి ప్రాణమయో వాయువికారో గన్తాఽగన్తా వాయువ దన్తర్బహి రేషః
యస్మా త్కిఞ్చి త్క్వాపి న వే త్తీష్ట మనిష్టం స్వం వాన్యం వా కిఞ్చన నిత్యం పరతన్త్రః.

ప్రాణవాయురూపమగు ప్రాణమయకోశముకూడ ఆత్మ కాజాలదు. ఏల యన ఇది గాలివలె దేహములోనికి జొచ్చుచును వెలికి వచ్చుచును ఉండును. తనకు గాని ఇతరులకు గాని 'ఇష్ట మిది' 'అనిష్ట మిది' అను నెఱుక సదా పరతంత్రమగు ప్రాణమయకోశమున కెప్పుడును ఎచ్చటను ఇంచుకేని లేదు. ౧౬౬

జ్ఞానేన్ద్రియాణి చ మన శ్చ మనోమయ స్స్యాత్ కోశో మ మాహ మితి వస్తువికల్పహేతుః
సంజ్ఞాదిభేదకలనాకలితో బలీయాం స్తత్పూర్వకోశ మభిపూర్య విజృమ్భతే యః. 167

జ్ఞానేంద్రియము లైదును మనస్సును కలిసి మనోమయకోశ మగుచున్నది. మునుపటి దైన ప్రాణమయకోశమున నిండినదై వస్తువులలో 'నేను' 'నాది' అను భేదమును, నామ రూపాదిభేదములను గలిగించునది ప్రబలమైన యీ మనోమయకోశమే. ౧౬౭

పఞ్చేన్ద్రియైః పఞ్చభి రేవ హోతృభిః ప్రచీయమానో విషయాజ్యధారయా
జాజ్వల్యమానో బహువాసనేన్ధనై ర్మనోమయాగ్ని ర్దహతి ప్రపఞ్చమ్. 168

ఐదింద్రియములును ఐదుగురుహోతలు. విషయతతియే నిత్యప్రవర్ధమానమగు ఆజ్య ధార. బహువిధవాసనలే కట్టెలు. వీనితో జాజ్వల్యమానమగు మనోమయయజ్ఞవహ్ని (కుండము)నుండి ఈ దృశ్యజగత్తు ప్రాదుర్భవించుచున్నది ౧౬౮

న హ్య స్త్యవిద్యా మనసో ఒతిరిక్తా మనో హ్యవిద్యా భవబన్ధహేతుః
తస్మి౯ వినష్టే సకలం వినష్టం విజృమ్భితే ఒస్మి౯ సకలం విజృమ్భతే. 169

మనస్సుకంటె వేఱు అవిద్య లేదు. మనస్సే భవబంధహేతువగు అవిద్య. కావున అది అంతరించిన సమస్తమును అంతరించినట్లే. అది చెలరేగిన సమస్తమును చెలరేగినట్లే.

స్వప్నే ఒర్థశూన్యే సృజతి స్వశక్త్యా భోక్త్రాది విశ్వం మన ఏవ సర్వమ్
త థైవ జాగ్ర త్యపి నో విశేష స్తత్సర్వ మేత న్మనసో విజృమ్భణమ్. 170

పదార్థశూన్యమగు స్వప్నములో భోక్తృభోగ్యభోగోపకరణరూపమగు ప్రపంచము నంతటిని మనస్సే సృజించుచున్నది కదా. జాగ్రద్దశలోను సర్వప్రపంచమును మనఃకల్పితమే. భేద మేమియు లేదు. కావున దృశ్యప్రపంచము సమస్తమును మనఃకల్పితమే. ౧౭౦

సుషుప్తికాలే మనసి ప్రలీనే నై వాస్తి కిఞ్చి త్సకలప్రసిద్ధేః
అతో మనః కల్పిత ఏవ పుంస స్సంసార ఏతస్య న వస్తుతో ఒస్తి. 171

గాఢనిద్రలో మనస్సు ప్రలీన మైనప్పుడు, (నిద్రించుచున్నవానికి) ఈ ప్రపంచ మేమియునే యుండదు. అనుభవమున అంద తెలిసిన విషయమే ఇది. కావున జీవునకు సంసా రము మనఃకల్పితమే కాని, వాస్తవము కాదు. ౧౭౧

వాయు నానీయతే మేఘః పున స్తే నైవ నీయతే
మనసా కల్ప్యతే బన్ధో మోక్ష స్తే నైవ కల్ప్యతే. 172

మేఘమును కూడదోలునదియు గాలియే, వీడదోలునదియు గాలియే. బంధమును కలిగించునదియు మనస్సే, తొలగించునదియు మనస్సే. ౧౭౨

దేహాదిసర్వవిషయే పరికల్ప్య రాగం బధ్నాతి తేన పురుషం పశువ ద్గుణేన
వైరస్య మత్ర విషవ త్సువిధాయ పశ్చా దేనం విమోచయతి త న్మన ఏవ బన్ధాత్. 173

దేహాది సర్వవిషయములందును రాగమును పుట్టించి దానిచే జీవుని, త్రాటిచే పశువునుంబోలె, మనస్సు బంధించుచున్నది. పిమ్మట విషమునందుంబోలె విషయములందు వెగటును దృఢముగా పుట్టించి జీవుని బంధమునుండి ఆ మనస్సే విడిపించుచున్నది. ౧౭౩

తస్మా న్మనః కారణ మస్య జన్తో ర్బన్ధస్య మోక్షస్య చ వా విధానే
బన్ధస్య హేతు ర్మలినం రజోగుణై ర్మోక్షస్య శుద్ధం విరజ స్తమస్కమ్. 174

కావున జీవునకు బంధమునుగాని మోక్షమునుగాని కలిగించు కారణము మనస్సే. రజోగుణములచే కలుషితమైనప్పుడు మనస్సే బంధహేతు వగును. రజస్తమస్సులు తొలగి శుద్ధమైనప్పుడు మనస్సే మోక్షహేతు వగును. ౧౭౪

వివేకవైరాగ్యగుణాతిరేకా చ్ఛుద్ధత్వ మాసాద్య మనో విముక్త్యై
భవ, త్యతో బుద్ధిమతో ముముక్షో స్తాభ్యాం దృఢాభ్యాం భవితవ్య మగ్రే. 175

వివేకము వైరాగ్యము ననెడి గుణముల అతిశయముచేత మనస్సు పరిశుద్ధ మగును. పరిశుద్ధమనస్సు మోక్షమునకు సాధక మగును. కాబట్టి బుద్ధిమంతుడగు ముముక్షువునకు వివేకవైరాగ్యాలను దృఢపఱచుకొనుట కర్తవ్యము. ౧౭౫

మనో నామ మహావ్యాఘ్రో విషయారణ్యభూమిషు
చర త్యత్ర న గచ్ఛన్తు సాధవో యే ముముక్షవః. 176

విషయము లనెడి యరణ్యభూములలో మన స్సనెడి మహావ్యాఘ్రము సంచరించు చున్నది, మోక్షాభిలాషులగు సాధువు లచ్చటికి జనకుందురు గాక. ౧౭౬

పరమహంస ప్రబోధవాణి

ఒకభక్తుడు :– దేవుని జూచుట శక్యమా ?

శ్రీరామకృష్ణుడు :– శక్యమే. సందేహము లేదు. దేవుని సాకారత నిరాకారత అను రెండు రీతులను గనుట శక్యమే. సాకారుడగు భగవంతుని జూచుట శక్యమే. సాకారుడగు భగవంతు డనగా రూపుదాల్చిన పరమాత్మ. నేత్రగోచరరూపవంతుడగు మానవునిలో దేవుని ప్రత్యక్షముగ గన వచ్చు. దేవు నవతారమూర్తిని చూచిన దేవునే చూచినట్లు. యుగయుగమందును దేవుడు మానవరూపమున అవతరించుచుండును.

మహేంద్రనాథగుప్త :– ఎట్టి పరిస్థితులలో దేవుని జూచుట శక్య మగును ?

శ్రీరామకృష్ణుడు :– మిక్కుటముగ తహతహపడు హృదయముతో దేవునికై ఆక్రందింపుము. తప్పక నీకు దేవుడు ప్రత్యక్షమగును. లోకులు భార్యలకై, బిడ్డలకై కడవలు కడవలుగ కన్నీరు కార్తురు. ధనముకై కన్నీట నీదులాడుదురు. దేవునకై విలపించువాడేడీ ? దేవునకై ఆక్రందింపుము. మనఃపూర్వకముగా ఆక్రందింపుము.

అమ్మ శ్యామకై ఆక్రందనమ్ము సలుపు
నిక్కముగ నో మనస యామె నీకు నెట్లు
దూరముగ నుండఁగల్గును ? దరియకుండఁ
గల్గు నెట్టులు ? మాయమ్మ కాదె కాళి ?
ఓ మనస నీకు నక్కఱ యున్న యెడల
బిల్వదళముల నొకకొన్ని బెండపూల
నమ్మపాదమ్ములకు నర్పణమ్ము సేయు
కలుపు మవ్వానితో ప్రేమ ఘుమఘుమలను.

తహతహపాటు అరుణోదయము వంటిది. అరుణోదయానంతరము సూర్యోదయము. తహతహపాటు పొటెక్కిన తర్వాతనే భగవత్సాక్షాత్కారము కలుగును. ఇహపరులకు ఐహిక సంపదయందున్నట్టి ఆస, తల్లికి బిడ్డయందున్నట్టి ఆస, పతివ్రతయైన సతికి పతియందున్నట్టి ఆస–ఈమూడు ఆసల ఉద్రేకము నొక్కటిగాకూడిన ఎంత యగునో అంతగా భక్తుడు భగవంతునికై ఉబలాటపడునేని, అతనికి దేవుడు దర్శన మను గ్రహించును. ఈమూడు ఆశల శక్తి యొక్కటిగ కూడిన ఎంతో అంత ఆతురము దేవుని కెవనికి కలుగునో అతనికి భగవత్సాక్షాత్కారము కలుగును.

అనగా తల్లి బిడ్డ నెంత ప్రేమించునో భక్తుడు భగవంతు నంత ప్రేమింపవలెను. పతివ్రత భర్త నెంత ప్రేమించునో భక్తుడు భగవంతు నంత ప్రేమింపవలెను. ఇహపరులు ధనము నెంత ప్రేమింతురో భక్తుడు భగవంతు నంత ప్రేమింపవలెను. ఈ మువ్విధముల ప్రేమశక్తిని ఆకర్షణశక్తిని ఒక్కటిగాచేర్చి ఆమొత్తమును భగవంతునిపై మరలింపుము. అప్పుడు నీవు తప్పక భగవంతుని దర్శింపగలవు.

ఉబలాటపడుచున్న హృదయముతో దేవుని ప్రార్థింపవలయును. మ్యావుమ్యావు మని యఱచుచు తల్లిని పిలుచు టొక్కటే పిల్లికూనకు తెలిసినది. తన్ను, తల్లి ఎచ్చట ఉంచినను ఆ కూనకు సంతోషమే. ఒకప్పుడు వంటయింటను, ఒకప్పుడు నేలమీదను, ఒకప్పుడు పాన్పుమీదను, పిల్లి తనకూనను పెట్టుచుండును. తనకు బాధ కలిగినను కూన ఏమిచేయును? మ్యావు మ్యావు మని యఱచును. అంతే. దానికి తెలిసిన దంతే. కాని ఆ కూత చెవిని బడినంతనే, తల్లి, తా నెచ్చట నున్నను కూన యొద్దకు వచ్చి చేరును.

మహేంద్రనాథగుప్త :– దేవుని జూచువాడు ఈ కన్నులతోనే చూచునా?

శ్రీరామకృష్ణుడు :– ఈభౌతిక నేత్రాలతో దేవుని జూడలేము. ఆధ్యాత్మికసాధన సాగిన కొలదియు సాధకునకు ప్రేమశరీరము కలుగును. ఆ ప్రేమశరీరమునకు ప్రేమనేత్రములు ప్రేమ శ్రోత్రములు మొదలయిన యవయవము లుండును. దేవునిరూపు ఆ ప్రేమ నేత్రాలకు కానవచ్చును. దేవునివాక్కు ఆ ప్రేమశ్రోత్రాలకు విననగును.

దేవునిపై గాఢప్రేమ లేనిదే, యివి సిద్ధింపవు. దేవుని అతిగాఢముగ ప్రేమించిన వానికి దేవుడే సర్వత్ర కనిపించుచుండును. కామాల గలవానికి సమస్తమును పసుపువన్నె కలిగి కనంబడును గదా? అట్లే. అప్పుడట్టి భగవత్ప్రేమగలవానికి 'సోఽహమస్మి' నేను నిక్కముగ అతడనే' అను ననుభూతి కలుగును.

రేయింబగళ్ళు దేవునే తలంచుచుండు వానికి దేవుడే సర్వత్ర కనబడుచుండును. ఎట్లనగా నొకచోట అగ్నిజ్వాలలను తెప్పరాల్పక కొంతసేపు చూచుచుండిన వానికి అన్నివైపులను అట్టిజ్వాలలే అగపడుచున్నటుండును గదా.

"అన్నివైపుల నతని కగపడెడి యగ్నిజ్వాలలు వాస్తవములు కావు కదా" అను తలంపు మహేంద్రుని మనసున కలిగెను.

ఎవనిమనసున నెంత యడుగున మఱుగుపడి యుండు భావమునైనను సరే గ్రహింపగలవాడైన శ్రీరామకృష్ణుడు మహేంద్రుని సందేహమును గుర్తించి ఇట్లనెను – 'ఆత్మమయుడును చిన్మయుడు నగు ఈశ్వరుని తలంచువానికి స్మృతినాశము కలుగదు. దేవునే మితిమీఱి తలంచుచున్నచో చిత్తభ్రాంతి కలుగు నని శివ

నాథు డొకసారి చెప్పినాడు. అప్పుడు నేను ''జ్ఞానస్వరూపునే ధ్యానించువానికి జ్ఞానహాని ఎట్లు కలుగు'' నని యడిగితిని.

ఒక భక్తుడు: – భగవంతుని జూచుట అనున దెట్లుండును?

శ్రీరామకృష్ణుడు :–నీవు నాటకప్రదర్శనము చూడలేదా? ప్రేక్షకులు పరస్పరము సాగించు సంభాషణలు గోలగా నుండును. తటాలున తెర ఎత్తబడును. అప్పుడు సకలప్రేక్షకుల మనస్సును నాటకమువంక కున్ముఖ మగును. అప్పుడు వారు వేఱు దేనినిగాని చూడరు. సాధకు డావిధముగా అంతర్ముఖు డగుటే సమాధి. తెర వ్రాలగానే, ప్రేక్షకులు మరల చుట్టుపట్టుల జూచుచుందురు. అట్లే మాయాయవనిక వ్రాలి నప్పుడు, మనస్సు బహిర్ముఖ మగుచుండును.

ఒక బ్రాహ్మభక్తుడు :–ఏ సాధనలు చేసిన భగవంతుని దర్శింప వీ లగును?

శ్రీరామకృష్ణుడు:–డెందమున మిక్కుటంపు ఉత్కంఠతో నీవు దేవునకై ఏడువ గలవా? ధనమునకై, దారపుత్రాదులకై మానవులు కడవలు కడవలుగా కన్నీరు కార్తురు. దేవునకై ఎవరు విలపింతురు? బిడ్డ, బొమ్మలతో ఆడుకొనుచు, ఆయాటలో మునిగి యున్నంత సేపును తల్లి వంటపనిని తక్కుంగల యింటి పనులను జూచుకొనుచుండును. విసుగుపుట్టి నప్పుడు బొమ్మలను పాఱవేసి, బిడ్డ 'అమ్మా' అని ఏడ్చును. అప్పుడు తల్లి ప్రొయ్యిమీద ఉడుకుచున్న అన్నపుతపెలను దింపి, పరుగున వచ్చి బిడ్డ నెత్తుకొనును.

గురుస్తుతి

నేతేటి విశ్వనాథశర్మ 'విశ్వశ్రీ'

షణ్ముఖప్రియరాగం – రూపకతాళం

పల్లవి: రామకృష్ణదేవరా ...... నన్ను బ్రోవ వేమిరా

అనుపల్లవి: సన్నుతింతు నయ్యా నిన్ను సద్గురూత్తమా సదా

చరణం: పంకజాసనాదిసురుల కైన ప్రస్తుతింప తరమె

మి: కామినికాంచనమోహము వీడిన సచ్ఛీలుండవు
కామితదాయిని కాళి సదయ బడసినవాడవు ||రామ||

2. తుచ్ఛకామరాగభోగమత్సరంబులెల్ల వీడి
నిత్యయోగధ్యానమందు చిత్తవృత్తి నిల్పినావు

మి: సంతతబ్రహ్మానందము పొందిన సద్గురువరేణ్య
రాజితకోమలపల్లవపూజిత చరణాబ్జద్వయ ||రామ||

గణేశస్తుతి

హంసధ్వనిరాగ – ఆదితాళం

పల్లవి : ముందుగ దలచెద మూషికస్యందన
ముదమున కనుగొనుమా (మిశ్రం) సురపూజితచరణా

చరణం : పార్వతినందన పాహి గజానన
పాపవిమోచన పావనచరణా

మి : కుడుముల కొబ్బరిపండ్లను
ఉండ్రాళ్ దండిగ నిడెదను
విఘ్నములెల్లను బాపంగ, సత్కృప దాసుని నేలగ ॥ము॥

2. శాంకరిప్రియసుత సజ్జనసన్నుత
బ్రహ్మసురార్చిత తనుసంశోభిత

మి : తొలుతను గొలిచెడి జనులకు
జయముల నొసగెద వనుచును
గణముల కధిపతి వనుచును
సతతము దలతును మనమున ॥ము॥

త్రిపుటల నడుమ నెమ్మది

ప్రొద్దున నిద్రలేచిన మొదలు మరల రాత్రి పాన్పుచేరువఱకును మనము కార్యరంగమున వ్యాపృతులమై ఉందుము. నిదుర మేల్కాంచినంతనే, కన్నులు తెఱచుకొనును, వెలుపలి జగత్తులోని వస్తునివహమును కనజేయును. శబ్దముల ఆలకింప వీనులు విచ్చుకొనును, కరచరణములు తమపనుల నారంభించును, ఆలోచనలు అనుభూతులు సంకల్పములు తమతమ దారిని సాగిపోవుచుండును. మనలో ప్రతియొక్కడును, ఎవనిదారిని వాడు, దినమంతయు కార్యనిమగ్నుడై యుండును. మొట్టమొదట దేహపు టక్కఱలను తీర్చుకోవలసియుండును. 'శరీర మాద్యం ఖలు ధర్మసాధనమ్' 'ధర్మానుష్ఠానసాధనములలో శరీరము అగ్రగణ్యము' కావున దాని ఆరోగ్యసుస్థితులకై చేయవలసిన వాని నన్నిటిని చేయుచుందుము. న్యాయ్యమే. కాని మానవుడు దేహమే తా ననుకొని, అదే సర్వస్వమని యెంచి దానిమీఁది యపేక్షలో మితిమీఱుచుండును. అతని ఆనందములును ఆశలును దేహముననే కేంద్రీకృతములై యుండును. ఈదేహ మెక్కడ రాలిపోవునో అను తలంపే అతని నెక్కువగ బాధించుచుండును. దేహమును నిలుపుకొనుటకు తన శాయశక్తుల నతడు పాటుపడుచుండును. జీవితమున కెడతెం పుండకూడ దనెడి కోరిక, తాను నిత్యుడుగ నుండవలె ననెడి కోరిక ప్రతిమానవునిలోను గూఢమును గాఢమునై యున్నది.

ప్రస్తుతకాలమున భౌతిక వైజ్ఞానిక సాంస్కృతిక సాంఘికార్థికరంగములలో మానవుల కార్యక్రమాలు పెచ్చు పెరిగిపోవుచున్నవి. ఇప్పుడున్నన్ని చిక్కులును సమస్యలును – మానవ చరిత్రలో ఇంతకు మున్నెన్నడును ఉండినవి కావు. భయంకర వేగముతో మానవుడు పరుగులు వాఱుచున్నాడు, త్రిప్పటలకు లోనగుచున్నాడు. ఇవన్నియు ఎందునిమిత్తము— ధనము గడించుటకు, కీర్తి సంపాదించుటకు, అధికారము పడయుటకు, భోగ్యవస్తువుల సేకరించుకొనుటకు. కల్తిలేని సుఖమును గడింపవలె అను ఆర్తమే మానవునికి అన్నిరంగముల లోను ప్రేరకమై యున్నది. విప్పి పరికింతుమేని నిరవధికమైన ఆనందమే ప్రతిమానవునికి లక్ష్యము.

జ్ఞానార్జనముకూడ మానవుడు కోరుచున్నాడు. ఇంక నింకను జ్ఞానమును వర్ధిల్ల జేసికోవలయునని, నిరవధికమైన జ్ఞానము తనకు దక్కవలయునని అత డభిలషించుచున్నాడు. జ్ఞాన మెందులకు? ప్రకృతిబంధములనుండి తాను విడుపొందుటకు, ప్రకృతిని తన అదుపులోనికి తెచ్చుకొనుటకు. స్వేచ్ఛకే మాత్ర మడ్డు తగిలినను మన మాగ్రహపరవశుల మగుచున్నాము. మోక్షాభిలాష — స్వాతంత్ర్యాభిలాష—మనలో గూఢముగను గాఢముగను ఉన్నది. అజ్ఞానావరోధమునుండి విడుపొందవలె నను కోరికయే జ్ఞానసముపార్జనోద్యమముగా రూపుదాల్చుచున్నది. ఎన్నికష్టములకైనను త్యాగములకైనను మనము వెనుదీయ లేదు. దగ్గఱవి దూరమువి అను భేదములేక సమస్తమును మనకు విధేయముగ నొనర్చుకొన పాటువడుచున్నాము. ఒక్కొక్కరంగమును అదుపులోనికి తెచ్చుకొనుచున్నాము. జ్ఞానాభిలాషయు స్వాతంత్ర్యాభిలాషయు లేని మానవుడు లేనేలేడు. స్వాతంత్ర్యోద్యమములను జూచుచున్నాము. బానిసతనమునకు వ్యక్తి ప్రతిఘటించుటను గనుచున్నాము. మానవులకు సహజమను స్వాతంత్ర్యాభిలాషయే ఆయుద్యమాల, ప్రతిఘటనల రూపమున ఆవిష్కృత మగుచున్నది.

లాభ, అసమ్మిశ్ర సుఖాభిలాష, నిర్నిరోధస్వాతంత్ర్యాభిలాష — ఇవే మానవుల పనుల కన్నిటికిని, తలంపుల కన్నిటికిని, అనుభవముల కన్నిటికిని మూలము లని తేలినది. మానవుడు ఇన్ని శోధనలకు విపత్తులకు లోనై నప్పటికిని, మహోజ్జ్వల విజయములను ఫలితములను సాధించుకొన్నప్పటికిని— పైని పేర్కొన్న యభిలాషలు నెఱవేఱు అవకాశ మెప్పుడైన గలుగునా అనుటను గమనింపవలెను. మృత్యుదేవత జీవులలో ఎచ్చుతగ్గులు పాటింపదు, దొర యని బంటని చూడక కబళించివేయును. ఒకనాడు మిన్నంటిన మహోద్యమములు మహాసామ్రాజ్యములు మఱునాడు అడుగంటిపోవుచున్నవి. పుట్టు వొందిన ప్రతిప్రాణియు ఒకనాడు మరణింపవలసినదే. కావున అసమ్మిశ్రసుఖ మనునది కుందేటికొమ్మే. అసమ్మిశ్రసుఖమును సాధించుకోవలె నని మానవుడనాదికాలముగా కావించుచున్న భగీరథ ప్రయత్నము భగ్న మనుచునే యున్నది. సుఖదుఃఖము లొకద్వంద్వము. ద్వంద్వ మనగా జత, రెండింటి గుత్తి. రెండింటి గుత్తిలో ఏ ఒక్కదానిని మనము లాగినను, రెండవదియు మన మెంత వల దనుకొన్నను వచ్చిపడును. సుఖమునంటి దుఃఖమును సంప్రాప్త మగుచుండును. అది ప్రకృతిధర్మము, స్వేచ్ఛయు, అక్కటా, ఎంత అస్థిరము! ఈ నిముసమున సిద్ధించిన ట్లుండును, మఱునిమిసమున మరల సంపాదించుకోవలసి ఏర్పడుచుండును.

ఈలా గనుట నిరాశావాదముగా గోచరింపవచ్చు, కార్యోత్సాహమునకు గొడ్డలిపెట్టుగా అగపడవచ్చు. కాని సునిశితదృష్టితో పరికించితిమేని—ఇది నిరాశావాదము కాదనియు ఆశావాదమును కాదనియు, అప్పటమైనసత్యమనియు యుగయుగములుగా రూపొందిన మానవుల యనుభూతి ప్రతిపాదనమే అనియు తెల్లమగును. దీనియాథార్థ్యము ననుభవపరులు ఔనన్నంతగా, లేబ్రాయమువారు ఔననరు. ఏలయన పసివారు లోకపు పైతళుకులకు ముగ్ధులగుచుందురు. విషయము నున్నదాని నున్నట్లుగా చూడకపోవుటయు అర్థము చేసికొనకపోవుటయునే ఆశావాదమునకును నిరాశావాదమునకును కారణము. నావి నీవి అను భేదము పాటింపక విషయముల నున్నవాని నున్నట్లుగా గనుచుందుమేని సంగరహితత అలవడును. మేలిమియు చెడుగును సంభవించినప్పుడు మనకుపొంగుక్రుంగులు కలుగకుండును. వ్యామోహమునకు గాని మోసమునకు గాని దురభిమానమునకు గాని తహతహపాటునకు గాని ఆస్పదముండదు.

ఈజగత్తు ద్వంద్వజగత్తగుట ప్రత్యక్షము. ఇందు చావుబ్రతుకు లున్నవి, దుఃఖసుఖము లున్నవి, దాస్యస్వేచ్ఛ లున్నవి. మృత్యుగహ్వరమున బడక ఖేదమోదము లనుభవింపక ఎవరును తప్పించుకోలేరు. మఱి మనలో ఆంతరముగా ఉన్న మరణరహితజీవితాభిలాషకును, దుఃఖరహితసుఖాభిలాషకును అర్థమేమి? వ్యర్థాశలని ఎంచి వానిని మనము వదలుకోవలసినదేనా? సచ్చిదానందస్వరూపమగు ఆత్మ లేదా. ఈ పారమార్థికవిషయములను మనకు దెలియజేయ భౌతికాదిశాస్త్రములు సమర్థములు కావు. శ్రీరామకృష్ణుడు వక్కాణించుచున్నాడు:—"ఋషులు ఆత్మను సాక్షాత్కరించుకొనిరి. భౌతికాదిశాస్త్రములద్వారా బ్రహ్మజ్ఞానమును ప్రాపింప శక్యము కాదు. 'ఈమూలవస్తువు ఆమూలవస్తువుతో కలిసిన అట్లు పరిణమించును, ఆ మూలవస్తువు ఈ మూలవస్తువుతో మిశ్రితమైన ఇట్లు మారిపోవును—' అను ఈ రీతిగా ఇంద్రియగోచరములగు వస్తువులనుగూర్చిన, తెలివిడిని భౌతికాదిశాస్త్రములు మనకు సమకూర్చును. ఈ సాధారణజ్ఞానము ద్వారా పారమార్థికవిషయముల నాకళించుకొనుట మానవునకు సాధ్యముకాదు. వానిని తెలిసికొనవలెననిన — సాధుగోష్ఠిలో మెలగవలయును."

కాబట్టి జీవితపరమార్థపు లోతులను తఱచినవారును బ్రహ్మానుభూతినొందినవారు నగు యోగులను మహాత్ములను మన మాశ్రయింపవలయును. వారిజ్ఞానము ప్రమాణగ్రంథములలో పదిలపఱుపబడియున్నది. భృగువు అధిగమించిన బ్రహ్మజ్ఞానమును తైత్తిరీయోపనిషత్తు తెలుపుచున్నది, ఆలకింపుడు—

"ఆనన్దో బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్. ఆనన్దాద్ధ్యేవ ఖల్విమాని భూతాని జాయన్తే. ఆనన్దేన జాతాని జీవన్తి. ఆనన్దం ప్రయన్త్యభిసంవిశన్తీతి"

"ఆనందమే బ్రహ్మమని ఎఱిగెను. ఏలయన ప్రాణులు ఆనందమునుండియే పుట్టువొందుచున్నవి, పుట్టువొందిన ప్రాణులు ఆనందముచేతనే జీవించుచున్నవి, ఆనందమువంకకే చనుచున్నవి, ఆనందముననే ఐక్యమొందుచున్నవి"

ఆ యుపనిషత్తే ఆనందమునకు ప్రభవమైనదానిని గూర్చి ఇట్లు చెప్పుచున్నది—

"అసద్వా ఇదమగ్ర ఆసీత్. తతో వై సదజాయత. తదాత్మానగ్ం స్వయమకురుత. తస్మాత్తత్సుకృతముచ్యత ఇతి. యద్వై తత్సుకృతమ్. రసో వై సః. రసగ్ం హ్యేవాయం

లబ్ధ్వానన్దీ భవతి. కో హ్యేవాన్యాత్కః ప్రాణ్యాత్. యదేష ఆకాశ ఆనన్దో న స్యాత్'' 'సృష్టికిముందు ఈ ప్రపంచము నామరూప విశేషరహితమగు అవ్యాకృతస్వరూపముగా నుండెను. సృష్ట్యనంతరము నామరూపవిశిష్టమగు సత్స్వరూపము దానికి కలిగెను. నామరూపములులేని బ్రహ్మము నామరూపములుగల జగత్తును తానుగా ఏర్పఱచినందున ఆ బ్రహ్మము స్వయంకర్తృక మని చెప్పబడుచున్నది. ఆ బ్రహ్మము రసస్వరూపము. ఈ ప్రాణికి రసమును బొందుటచేతనే ఆనందము కలుగుచున్నది. హృదయాకాశమున ఈ యానందము లేనివాడు ప్రాణనాది క్రియలను జేయజాలడు'' (II-7-1)

విశ్వాససంధాయకమును సంతారకమును పరిణతిప్రదమునగు సమాధానము కదా ఇది మన దుఃఖాలను అడ్డంకులను సంకోచాలను నిర్మూలించు జవాబిది. ఆనందమే—నిరవధిక బ్రహ్మానందమే మన స్వరూపము. మనము పుట్టువందినది అందుండి, జీవించుచున్నదందులో, మనకు ప్రాప్యమదే, మనము ఐక్యమొందునదందులోనే, ఆ ఆనందమే లేకున్నచో మనము పుట్టియుండము, జీవించియుండము ఇంద్రియాదులద్వారా మన మనుభవించు క్షుద్రానందము నిరవధికమగు బ్రహ్మానందమునకు ప్రతిబింబమే. మనలో నున్న నిరవధిక సుఖాభిలాష ఆనిరవధికబ్రహ్మానందమునకు సూచకమే. అట్లే మననిత్యజీవితాభిలాషయు- ఆత్మనిత్యత్వమునకు సూచకము. కావున ఇంద్రియములచేతను ప్రతిభచేతను నిత్యజీవితాభిలాషయు నిరవధికానందాభిలాషయు తీర జాలవంతమాత్రముచేత ఆ యభిలాషలను అణచుకొనుట ఆత్మహానివంటిదే. కావలసినదేమనగా- భగవత్సాక్షాత్కారమునకై తహతహపాటు, సాధన. 'లెండి, మేలుకొండి. లక్ష్యమును సాధింపనిదే ఆగకుడి' అనెడి ఉపదేశానుసారము సాధన సాగించుట విధాయకము

మఱొక ప్రశ్నకూడ అడుగవచ్చు. ఉపనిషత్తుల కాలములో ఋషులు బ్రహ్మమును సాక్షాత్కరించుకొని రనుట సరియే. ఆధునిక యుగమున బ్రహ్మమును తాను సాక్షాత్కరించుకొని మనవంటివారికి మార్గదర్శకుడైనవాడెవడైన కలడా? ఈ ప్రశ్న నూహించుకొనియే కాబోలు అనదగినట్లు ఆధునిక యుగపురుషుడైన శ్రీరామకృష్ణుడు బ్రహ్మమును సాక్షాత్కరించుకొనుటే కాక జీవితశేషమును ప్రకృతకాలోచితసాధనవిధానముల ప్రచారమునకై వినియోగించెను. ఆయన బ్రహ్మమును సాక్షాత్కరించుకొని అసమాధ్యనుభూతిలో ఆఱునెలలకాల ముండెను. తాను గడించిన పారమార్థికసంపదను అర్థించినవారికి అర్హులకు నెఱచూఱ లిచ్చెను. నాటి భారత రాజధాని నగరమగు కల్కత్తావీథులలో సంచరించి కేవల ప్రజాక్షేమాభిలాషచే ప్రేరితుడై ఆత్మప్రాప్తి పథములను కఱపెను. భగవంతుడే ఆయనకు ఊపిరి. భగవంతుడే ఆయనకు మనికిపట్టు, భగవంతునే తప్ప వేఱు దేనినిగాని ఆయన ఎఱుగడు. ఆధ్యాత్మికసత్యములకు ఆయనజీవితచరిత్రము ఈనాడుసైతము మహోజ్జ్వలమైన సాక్ష్యముగ నున్నది. ఆయనసూక్తులు స్వానుభవవిశదీకరణములే కాని వట్టిపుస్తకపాఠాలవల్లింతలు కానందున, జిజ్ఞాసువులకవి క్రొంగ్రొత్త వెలుగుబాటలను జూప సమర్థములుగ నుండెను.

చేతులారంగ శివుని బూజింపఁడేని,
నోరు నొవ్వంగ హరికీర్తి నుడువఁడేని,
దయయు సత్యంబు లోనుగాఁ దలఁపఁడేని-
కలుగ నేటికిఁ దల్లుల కడుపుచేటు!

అను బమ్మెరపోతరాజుగారి పద్యరత్నము జగత్ప్రసిద్ధము కదా! ఇందు శివపూజయు హరిసంకీర్తనమును దయయు సత్యము అను నాల్గు పేర్కొనబడియున్నవి. వీనిలో ఒక్కటి చాలును మానవజీవితమును సార్థక మొనర్ప అని పోతరాజుగారు చెప్పియుండగా శ్రీరామకృష్ణుని చరిత్రము ఇన్నింటికిని అద్వితీయ లక్ష్యమే. బ్రహ్మానుభూతిలోనే నిలువక, ఆయన క్రిందికి దిగినది పరమకరుణచే లోకము నుద్ధరించుటకు. శ్రీరామకృష్ణుని భౌతిక దేహమిప్పుడు మనకంటియెదుట లేకున్నను, ఆయన నోట వెలువడిన అమరవాణి, 'సూక్తిసుధ' మన కున్నది [illegible] పలుకబడి నప్పుడా వాక్యములలో ఏయాకర్షణశక్తి ఉట్టిపడుచుండెనో ఇప్పటికిని ఆశక్తి వానిలో అట్లే యున్నది. ఐనను ఆయనజీవితసందేశాలను మన మవగాహనచేసికొనవలె ననిన ఆయనతో కూడ నుండి ఆయనచే సుశిక్షితులైనవారు చెప్పగా వినవలెను. అట్టివారిలో అగ్రగణ్యుడు గురునాధుని సందేశహృదయమును గ్రహించినవాడు శ్రీ వివేకానందస్వామి. గురునాధుడు తనశక్తిని ఈ శిష్యవరేణ్యునిలోని కెట్లు సంక్రమింపజేసెనో ఇతని మాటలలోనే ఆలకింతురుగాక — ''దేహమును త్యజించుటకు రెండుమూడు దినములకు ముందు ఒకనాడు ఆయన నన్ను చెంతకు పిలిచి, తన కెదుట కూర్చుండబెట్టుకొని నాపై చూపు నిలిపి సమాధి నిమగ్నుడయ్యెను. అప్పుడు విద్యుదాఘాతమును బోలిన దొకటి నా మేనిలో జొచ్చుకొనుచున్నట్లు నాకు తెలియ నగుచుండెను. కొంతసేపటికి నేనును బాహ్యలోకస్మృతిని గోల్పోయి కదలిక లేక కూర్చుంటిని. అట్టిస్థితిలో ఎంత కాల ముంటినో నే నెఱుగను. బాహ్యలోకస్మృతి గలిగి కన్నులను తెఱచి చూతును కదా, శ్రీరామకృష్ణుడు కన్నీరు కార్చుచు కనవచ్చెను. నే నడిగినందుకు ప్రేమపూర్ణవాక్కుల ఆయన యిట్లనెను — 'ఈదినము నాసర్వస్వము నీ కిచ్చితిని, నేను బికారి నైతిని. స్వస్థానమునకు చనుటకు ముందు, ఈ శక్తితో లోకక్షేమమునకై పెక్కు పనుల నీ వొనర్పవలసియున్నది' ఆ శక్తియే నన్ను ఈయాపనుల సాధింపచేయుచున్నట్లు నాకు స్పష్టముగ తెలియనగుచున్నది. ఈ నాదేహము సోమరిగా నుండుట కుద్దేశింపబడినది కాదు.''

శ్రీరామకృష్ణునిసందేశమును తాను తెలిసికొనుటకును లోకమునకు తెలియజేయుటకును అనితరలభ్యమగు దక్షత శ్రీ వివేకానందస్వామికే యుండె ననుట కొక యుదాహరణమును దెలుపుచున్నాము-1884 వ సంవత్సరమున నొకనాడు శ్రీరామకృష్ణుడు నరేంద్రాది శిష్యులతో మాటాడుచుండగా వైష్ణవమత ప్రసక్తివచ్చెను. గౌరాంగదేవుని సందేశమును సంక్షేపించుచు గురుదేవు డిట్లనెను: ''ఈ మతము బోధించు విషయములలో ముఖ్యములు మూడు - భగవన్నామాభిరుచి, సర్వభూతదయ, వైష్ణవసేవ'' ఈ మాటలు ముగించులోపుగనే ఆయన సమాధి నిమగ్నుడయ్యెను. తర్వాత బాహ్యలోకస్మృతి ఇంకను పూర్తిగా కలుగకుండగా ఆయన తనలో తాని ట్లనుకొనెను. ''సర్వభూతదయ! సర్వభూతదయ! ఓరి మూఢా, భువిపై ప్రాకు నొకక్షుద్రక్రిమివి నీవు, నీవు ఇతరులపట్ల దయచూపుటయా! దయ చూపుటకు నీ వెవరు? నీవు దయచూపుట అనునది కేవలము అసంబద్ధప్రలాపము. నీవు మానవుల పట్ల దయచూపవలసినవాడవు కావోయి, మానవుని భగవత్స్వరూపునిగా భావించి సేవ చేయవలసిన

వాడవు". ఈమాట లక్కడ నున్న వా రందరును విన్నవే. కాని వీని యర్థ మెఱుఁగగలిగినది నరేంద్రుఁ డొక్కఁడే. గురుదేవుని ఆ యద్భుతవాక్కులలో క్రొత్తవెలుఁగును అతఁడు కనుగొన్నాడు. భక్తికి జ్ఞానమునకు అందు చక్కని సామరస్యము కుదిరియున్నది. శైవమనుకూలించినచో ఈ సందేశమును తాను లోకమంతట వెదజల్లును ననుకొన్నాడు నరేంద్రుఁడు, ఆలాగే వెదచల్లినాడు కదా!

ప్రచండవేగసాధనములు బలిసిన యీ కాలమున సాంఘికార్థిక రాజకీయాది విప్లవములు భువి నట్టూతలూపుచున్న యీ దినములలో ఈ సంక్షోభాలకు విఱుగుడు, ప్రశాంతికేకైకసాధనము ఆత్మజ్ఞానము.

శ్రీ శివానంద స్మృతులు - 43

శ్రీమత్ప్రవ్రాజిక శ్యామాప్రాణ

క్రీ. శ. 1-5-1929 (బుధవారము)

బేలూరుమఠము

ఒకానొకయువకునిమనంబున వైరాగ్యభావ ముదయింప నతఁడు, తన బి.ఏ. పరీక్షలకు ముందు ఇల్లు వీడి, సాధనానుష్ఠానముల చేయు నుద్దేశ్యముతో మఠమునకు వచ్చెను. కాని వెంటనే యింటివారు యింటికడనే, సాధనల సాగింప వచ్చునని అతనిని బలాత్కారముగ ఇంటికి తీసికొనిపోయిరి. ఇంటికి పోయినప్పటి నుండి అతఁడు శ్రీమహాపురుషుల ఆదేశానుసారము సాధనల చేయుచుండెను. ఆ బాలుఁడు నేఁడు శ్రీమహాపురుషులదర్శనార్థము బేలూరు మఠమునకు వచ్చెను.

అతఁడు ప్రణామ మాచరించిన పిదప, శ్రీమహాపురుషులు కుశలప్రశ్న లడిగిరి.

భక్తుఁడు: శరీరారోగ్యము బాగుగనే యున్నది, కాని మనస్సు చాల చంచలముగ నున్నది. ఇసుమంతయు శాంతి కుదురుట లేదు, ఘోరాశాంతిగ నున్నది.

మహాపురుషులు: నీమనస్సులో ఇట్టి అశాంతి కల్గుటకు కారణము, ఆ జగన్మాత నీపై కృపజూపుటకే అని ఎఱుఁగుము. ఆమెను పొందుటకే ఈ వ్యాకులత, కోరినదానిని పొందకపోవుటచే అశాంతి, ఇవన్నియు భగవత్కృపావిశేషముననే సంభవించును. పెక్కుజన్మలసుకృతఫలంబునను, భగవత్కృపాకటాక్షవీక్షణమునను మానవునిమనంబున ముముక్షుత్వము కల్గును. కాన నీవు కడువ్యాకులచిత్తముతో విలపింపుము, తోడోడ ప్రార్థింపుము. "తల్లీ, నాకు దర్శన మిమ్ము. నేను సాధనహీనుడను, భజనహీనుడను, దుర్బలుడను, నాపై కృప చూపి దర్శన మిమ్ము." ఇలాగు ప్రార్థించుచు కాలము గడపుము. మనస్సు నిలువనీ, నిలువకపోనీ వేఱువైపుల దృష్టి ప్రసరింపనీయక కేవలము ప్రార్థనల సాగించుచుండుము. కృషీవలుడు వంశపరంపరాగతమగు సేద్యమును వదలక అంటిపెట్టుకొని యుండుచందమున నీవును ప్రార్థనల నెడతెగక సాగించుచుండుము. ఇటు నిటు తిరుగ నేల? స్వగృహముననే జగదీశ్వరి నీపై కృప జూపి, సంసారము అనిత్యమనెడి జ్ఞానమును కల్గించి, సంసారబంధముల నెల్ల త్రెంచి వేయును.

భక్తుడు: ఒక్కొక్కతరి ధ్యానముసాగి ఆనందము కల్గును. మఱొక్కప్పుడు మనస్సును వశపఱచుటకే సాధ్యము కాదు.

మహాపురుషులు: తరంగమువలె "(Wave-like motion)" ఎక్కుడు తగ్గుటలు మనస్సునకు నైజగుణము సుమా! సముద్రములో అలల ఆటుపోటులు చూడ లేదా? ఒక పెద్ద అల లేచును, దానివెనుక ఒక లోతుగుంట ఏర్పడును, అటుపై మరల పెద్ద అల లేచును. మనస్సుగతికూడ ఈలాగే. అప్పుడప్పుడు వశము కాకుండుటకు అర్థమే మన—మరల గొప్ప తరంగము లేచుననియే ఎఱుంగుము. అటుపై ఆనందము కల్గును. కాని యథార్థభక్తుడు ఈ ఆనందమునకు ఉప్పొంగడు, నిరానందమునకు హతాశుడును కాడు. అంతయు జగజ్జనని ఇచ్ఛ. సర్వము తల్లికృప అని ఎఱింగి తదేకనిష్ఠచిత్తముతో విశ్వేశ్వరిని ప్రార్థించుచుండును. జగన్మాత నిన్ను ఎట్టి పరిస్థితిలో ఉంచినను, నీవుమాత్రము నీప్రార్థన కొనసాగించుకొలది, నిరవచ్ఛిన్నానందము నీకు తప్పక లభించును. జగజ్జనని నీకు ప్రసన్నురాలగును. నాయనా, నీవు ఎట్టి పరిస్థితిలోను చలింపకుము. తల్లి నీపై కృప చూపుచున్నది, ఇఁక మీదను చూపును. నామాట విశ్వసింపుము. తలవెంట్రుకలు ఏల పెంచితివి? కత్తిరింపుము. గొప్పధార్మికుడనని చాటుకొనుటకా ఏమి? పదిమందిలో పదునొకొండవవాడుగ నుండుము. బాహ్యాడంబరములతో పని లేదు. బైట ఎట్టి పార్థక్యము చూపకు. కాని అంతరంగమున సర్వదా జగజ్జననిని ప్రార్థింపుము. చూడుము ఇది బైటవస్తువు ఎన్నటికిని కాజాలదు సుమా! ఇక లేచి ఆలయమునకు వెళ్లి శ్రీఠాకూరు దర్శనము చేసికొని వచ్చి ప్రసాదము స్వీకరింపుము.

శివానందలేఖావళి

86

శ్రీరామకృష్ణమఠము,
బేలూరు, హౌరా
20 మే 1920.

ప్రియ శ్రీమన్—,

నీజాబు చేరినది. మాతృశ్రీపరిస్థితి మునుపటియట్లే యున్నది. ఏమి సంభవింపనున్నదో గురుదేవునకే ఎఱుక. మనసుల కందని వారిదివ్యలీలలు ఎవ్వారికిని ఎప్పుడును అర్థము కావు. ఆమె కృపతో మనకు పరిపూర్ణభక్తిశ్రద్ధలను ప్రేమానుకంపలను ప్రసాదించును గాక. ఇదే నా ప్రార్థనము.

నీ వడిగినదానికి సమాధానము:– ఎట్లో ఒకట్లు జపముద్వారానో ధ్యానముద్వారానో రెంటిద్వారానో కల్యాణగుణముల భావించుట ద్వారానో (ఇదియు నొక విధమగు ధ్యానమే) మనస్సును భగవానునిపై నిలుపవలయును. అట్లు సాగునేని మంచిదే. కాలమునుగూర్చి తలంపకు. శ్రమపడ నక్కఱ లేక సునాయాసముగా ఎంతమట్టుకు నిన్ను భగవంతునికి నివేదించుకొనగలిగిన అంత మేలు. మిక్కిలి శ్రమపడకు. ప్రధానమైనది భగవదనుగ్రహము. నీకు విముక్తిదాయకము భగవదనుగ్రహమే. ఆధ్యాత్మికసాధనలచేత భగవత్ప్రాప్తి ఎవరికిని కలుగజాలదు. దేవుడు కేవలము తన కరుణచేతనే తన్ను చూపుకొనును. ఆయన పట్టువలగలవాడు. దేనికిని పరతంత్రుడు కాడు. ఆధ్యాత్మిక సాధన లాయనను బద్ధపఱుప జాలవు.

ఆయన కరుణించినచో, ఎవనికైనను సాధనలలో నిష్ఠ కుదురును. నీ విక చింతిల్ల నక్కఱలేదు. అమ్మయే నీకు దివ్యనామము నుపదేశించి అంతప్రేమపూర్ణురాలుగ నున్నందున, ఇక నీకు భయ మక్కఱలేదు. ఆధ్యాత్మిక సాధనలను యథాశక్తి సాగించుచుండుము. మిక్కుటముగా శ్రమపడకు. నీకు హృదయపూర్తి గలుగును. గురుదేవునకు కనికరము నీయందిపుడున్నది, ఇకను నుండగలదు. మీ అమ్మకు ఆరోగ్యము గలుగుత మనియు మీ రందఱు ఎంతయు బాగుండవలె ననియు నా ప్రార్థన.

శ్రేయోభిలాషి,
శివానంద.

87

శ్రీరామకృష్ణమఠము,
బేలూరు, హౌరా.

ప్రియ శ్రీమన్ —, 10 జూన్ 1920.

నీజాబు చేరినది. అన్ని సంగతులు తెలిసినవి. గురుదేవు ననుగ్రహముచే నీకు సమున్నతి గలుగుగాత మనుదే హృదయపూర్వకమైన మా ప్రార్థన. దేహమునకు ఇప్పుడో మఱొకప్పుడో మరణ మనివార్యము గురుదేవుడీ దేహమునకు సార్థకతను ప్రసాదించును గాత, అనగా భగవచ్చరణారవిందములందు దృఢభక్తి శ్రద్ధలను గలిగించును గావుత. జగమంతయు విలయమొందినను గురుదేవునకును ఆయన భక్తులకును సేగి యుండదు. ఇది నిత్యసత్యము. గురుదేవుడును శిష్యవర్గమును తమభౌతిక దేహములను వీడినను సూక్ష్మదేహములందు వారి యునికి సదా యుండును. వారు మోక్షమును కోరరు. మాతృశ్రీకి ఆరోగ్యము సరి లేదు. ప్రతిదినమును – ఒక్కొక్కప్పుడు దినమునకు రెండుపర్యాయములు ఆమెకు జ్వరము వచ్చుచున్నది. దుర్బలత మిక్కుటముగా నున్నది. అయినను మెల్లగా మంచముదొడ్డికి ఎట్లో పోవుచునే యున్నది. కడుపుబ్బరమును (ఆకలిలేకుండుటయు) మిక్కుటముగా నున్నది. ప్రస్తుతము ఆమెకు శ్రీయుత రాజేంద్ర కవిరాజు వైద్యము సేయుచున్నాడు. కీర్తిశేషులు దుర్గాప్రసాద సేనుగారి మనుమడు శాళిభూషణుడును ఉపచరించుచున్నాడు. జ్వరము ఇంచుకంత తగ్గియుండవచ్చు. అది ఏమంత ఎక్కువ తగ్గుదల కాదు. కాళ్ళలో రవంత వాపున్నది, అది రక్తహీనతకు సూచకము. కవిరాజును ఈలక్షణమును గుర్తించినాడు. అన్నము చాల తక్కువగా తినుచుండవలె ననుట అత డేర్పఱచిన ఆహార నియమము. ఇప్పుడు అంతయు గురుదేవుని సంకల్పాధీనము.

విజ్ఞానానందస్వామి అలహాబాదుకు మరలి వచ్చినారు. స్వామిజి గుడినిర్మాణము చాల మట్టుకు సాగినది కట్టుబడిసామగ్రి వెలలు అతిమాత్రము హెచ్చి ఉన్నందున నిర్మాణకార్యమును ప్రస్తుతము ఆపియున్నారు. కోశామహారాజు క్షేమముగ నున్నారు.

నీకు నా హృదయపూర్వక ప్రేమానురాగాశీస్సులు.

శ్రేయోభిలాషి,
శివానంద.

అనుబంధము: ఇక్కడ ఎండలు తీవ్రముగ ఉన్నవి.

88

శ్రీరామకృష్ణమఠము,
బేలూరు, హౌరా.

ప్రియ శ్రీమన్ —, 12 ఆగస్టు 1920.

నీజాబు యథాకాలమునకు చేరినది. మాతృశ్రీ భౌతికశరీరమును త్యజించినందుకు

ప్రతియొక్కరును దుఃఖాక్రాంతులై యున్నా రనుటకు సందేహము లేదు. ఆమె లేకపోవు టను తలంచినకొలదియు భక్తులకు ఆమె సాన్నిధ్యము మరింతగా ననుభూతమై హృదయ శాంతి చేకూరును. ఆమెను మామూలు మానవాంగనగా తలపరాదు. సాధకురాలని గాని ముక్తాత్మురాలని గాని భావింపరాదు. కాళి తార షోడశి భువనేశ్వరి ప్రభృతులవలె ఆమె నిత్యపరిపూర్ణురాలు. మూర్తీభవించిన పరాశక్తియే. వారివంటిదే ఆమె. భగవదవతార మూర్తియైన శ్రీరామకృష్ణునకు సహాయకురాలు యుగధర్మసంరక్షకురాలుగను (గురుదేవుని వలెనే ఆమెయు) తన్ను మరుగుపఱచుకొని వంగదేశమున నొక యప్రసిద్ధ గ్రామమున పేద తల్లిదండ్రులకు పుత్రికగా అవతరించి. సకల జీవులకును లౌకిక పారమార్థిక సంక్షేమమును సమకూర్చుటయందు వ్యాపృతురాలై యుండినది. కావున ఆమె యనుగ్రహమును, అప్రార్థితముగ వెల్లిగొను ఆమె మాతృప్రేమను ఆస్వాదించినవారు ధన్యులు. కలకుండలినిగ అందఱ కంతర్యామినిగ నున్న ఆ దివ్యమాత ప్రేమతో ఏ భక్తుని తనహస్తముతో స్పృశించెనో అతనికి సాక్షాత్కారము కలిగినట్లే. తప్పక కలిగితీరును. అది మాఅందఱి నమ్మకము ఇంకను నీకేమి తెల్పుదును? అమ్మ అనుగ్రహముచే మీలో ఒక్కండ్రకు ఇదే యనుభూతి కలిగినది, పెక్కండ్రకు కలుగనున్నది.

నీవు పంపిన వ్యాసమును చదివితిని. నా మనస్సున అది చాల బాగుగ నున్నది. దానిని ఉద్బోధన పత్రికకు పంపెదను, మీ కందఱికిని నా ప్రేమానురాగాశీస్సులు. ప్రభువుచే నిక్కడ సమస్తము చక్కగా సాగుచున్నది. కాని మలేరియా ఋతువు ఆరంభమైనది. కొంత వఱపు నడి కనబడుచున్నది.

నీ శ్రేయోభిలాషి,
శివానంద.

అనుబంధము :- మాతృశ్రీ శరీర శేషములకు చరమసంస్కారము జరిగినచోట ఒక గుడి కట్టవలయునని నిశ్చయింపబడినది. ఆమె అనుగ్రహముచే అందుకు విరాళములు అడుగకే వచ్చుచున్నవి. (మాతృశ్రీ జన్మగ్రామమగు) జయరాంబాటిలో కూడ ఒకగుడి నిర్మింపబడవచ్చు. ఐనను అందుగూర్చి గట్టిగా చెప్పలేను.

భీష్ముడు ధర్మజునకు కావించిన ధర్మోపదేశం

ప్రభాకర్

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రోత ధర్మరాజు.

ఇతని గుణగరిమను భీష్ముడే యీలాగు ప్రస్తుతించాడు—

ఎవ్వడు పుట్టిన నెల్లమునీంద్రులు
నత్యంత సంప్రమోదాత్ములైరి
పరమధార్మికులైన భరతులయందును
నెవ్వరు నెవ్వని నెనయలేరు
సత్యంబు దాంతియు శౌచంబు శాంతియు
నేవడి యెవ్వనియందు వెలయుఁ
జాతదానాధ్వర బంధురమౌ దిధ
ర్మంబులెవ్వనికిఁ బ్రియంబు లెపుడుఁ
గామమునకైన విపులార్థకారణమున

నైన భయముననైనను నపథవర్తి
నంబునకుఁ జొరఁడెవ్వఁడు నన్ను నేమి
యడుగఁదలఁచెనా ధర్మజుం డడుగుఁగాక.

సకలజనులకును సంతోషదాయకమైన జన్మ మట ధర్మరాజుది. ధర్మరాజు భరతవంశీయుడు, భరతవంశీయులందరూ పరమధార్మికులే. కాని వారిలోనైన ఎవ్వడూ ధర్మరాజుకు సాటి కాజాలడట. సత్యం శౌచం శాంతి దాంతి అనే గుణాలు ఆయనలో సదా వెలుగొందుతుంటాయట. అర్హతగలవారికి దానం చేయడం యజ్ఞాలు చేయడం బంధువులను సంరక్షించడం ఇలాంటి ధర్మములంటే ఆయనకు అపరిమితమైన యిష్టము. కామంచేతగాని లోభంచేతగాని భయంచేతగాని ఆయన పెడదారిలో అడుగుపెట్టేవాడు కాడు. భీష్మునిలో ఆచార్యత్వపరిపూర్తి అమరి ఉన్నట్టే ధర్మజునిలో శిష్యలక్షణసమగ్రత కుదురుకొని ఉన్నది. ఇకను ఉపదేశవిషయమూ, సకలసారస్వతమునకూ సారమైన ధర్మం. వేదవ్యాసుడు మహాభారతమంతటినిగూర్చి యీ ప్రతిజ్ఞ చేశాడు.

ధర్మేచార్థేచ కామేచ - మోక్షేచ భరతర్షభ
యదిహాస్తి తదన్యత్ర - యన్నేహాస్తి నతత్ క్వచిత్

ధర్మాన్ని గురించి కాని అర్థాన్ని గురించి కాని మతాన్ని గురించి కాని మోక్షమును గురించి కాని యీ గ్రంథంలో చెప్పబడియున్నవే ఇతర గ్రంథాలలోను చెప్పబడిఉన్నవి. ఈ గ్రంథంలో లేనిది ఏ గ్రంథంలోనూ లేదు - అని యీ శ్లోకానికర్థం. ఈ శ్లోకాన్ని తిక్కన సోమయాజిగారు ఈలాగు తెనిగించారు—

అమల ధర్మార్థ కామమోక్షముల గతిచి
యొలయు తెరువెద్దియును నిందుఁగలుగు నదియ
యొండెడలఁగల్గు, దీనలేకుండు చొప్పు
దన్యెకంటను, లేదు వేదజ్ఞులార.

రాజధర్మములు, వర్ణధర్మములు, ఆశ్రమధర్మములు, యుగధర్మములు, అహింసా-సత్య-శరణాగత సంత్రాణ-వైరాగ్య పాతివ్రత్యప్రముఖ పరమధర్మములు, మోక్షధర్మము, దానవిశేషములు, వాని మహిమానుకీర్తనము. పుణ్యతీర్థవిశేషములు, వివాహవిధానములు, ఔరసాది పుత్రవిభేదములు - ఇవన్నియు ఈ శాంత్యనుశాసనపర్వాలలో ప్రతిపాదితములై ఉన్నాయి. వీనిని గూర్చిన జిజ్ఞాసగలవారికి ఈ భీష్మోపదేశ ఘట్టం కల్పవృక్షంవంటిది

ధర్మోపదేశక వాక్యాలు సుభాషితాలు. సుభాషితాల విలువ ఇంతంతనలేము. ఎంతపెద్ద గ్రంథంలోనైనా సరే కండవంటి భాగాలు అందలి సుభాషితాలే. [illegible]లలో నాటకాలు శ్రేష్ఠములనీ, నాటకాలలో కాళిదాసుని శాకుంతల నాటకం శ్రేష్ఠమైనదనీ, అందు చతుర్థాంకం వరిష్ఠమైనదనీ - దానిలో నాలుగు శ్లోకాలు రత్నాలవంటివనీ ఆభాణకం ఉంది కదా. ఆ నాల్గుశ్లోకాలూ ఆ కథాఘట్టమునందే కాక అన్ని సందర్భాలలోనూ ఉదాహరణార్హాలు. సుభాషితాలకు ఇంతటి విలువ కలుగడానికి కారణం - అవి రచయితగారి లోకానుభవంలోనుండి ఆవిర్భవించి, లోకుల అనుభవంతో సంవదించేవి. చదువరులకు లోకానుభవమును సమకూర్చేవి. ఈ హృదయసంవేదితయే సుభాషితాల మాధుర్యమర్మం. భీష్ముడు ధర్మజునకు చేసిన ధర్మోపదేశము ప్రతిపాదితమైన భారతభాగం సుభాషిత సంపన్నం. మచ్చుకు కొన్ని సుభాషితాలను చదువుతాను, వినండి—

గ్రుడ్డినమ్మకం కూడదు, ప్రతిదాన్నీ సందేహిసుండడమూ తగదు. బుద్ధి వినియోగించి గుణాగుణములను గుర్తించాలి అంటున్నాడు -

కడునమ్మి యునికియును నె
క్కుడు నమ్మమి యును సుశీలకుశలతగా దె
య్యెడనైనను బుద్ధిజొనిపి
తడవి కని కొనంగ వలయుం దగవుం
దగమియున్.

అందు ఇంకను సూక్ష్మం చెబుతున్నాడు - ఇతరులు మనలను నమ్మవలెనట. మనం వారిని నమ్మకూడదట.

నమ్మందగని వారి నమ్మక యున్నది,
తగినవారినైనం దద్దయునమ్మ
యుండంజెలదు, తన్ను నొరులు నమ్మునట్లు
యుండి యొరుల నమ్మకునికి నీతి.

ప్రజకూ రాజుకూ ఉన్న సంబంధం దేహానికీ ఆత్మకూ ఉన్న సంబంధం వంటిది. కాబట్టి ప్రజ రాజును అర్చించాలి, రాజు ప్రజను రక్షించాలి.

రాజునకుం బ్రజ శరీరము,
రాజు ప్రజకు నాత్మ, గాన రాజుం బ్రజయున్,
రాజోత్తమ, యన్యోన్య వి
రాజితులై యుండవలయు రక్షార్చనలన్.

తన్ను తన అదుపులో ఉంచుకోగల రాజే శత్రువులను తన అదుపులోకి తెచ్చుకోగలడు. తన్నే తాను వశపఱచుకోలేని రాజుకు శత్రువులు వశపడజాలరు అంటున్నాడు.

తను దాన తొలుత గెలువన్
మనుజపతికి వలయుం బిదప మార్తుర గెలువన్
మనమునం దలంచునదియును
దను గెలువని పతికి గెలువందరమే పగఱన్?

యజ్ఞమునకంటె తపస్సు అధికమైనది. తపస్సంటే దేహమును కృశింపజేసికోవడం కాదు. అహింసను సత్యమును పాటించటం, ఇంద్రియములను అణచిపెట్టడం, సకల ప్రాణులను స్వకుటుంబము వారినిగా ప్రేమించడం తపస్సు—

అధ్వరంబుకంటె నధికము తపము, త
పంబనంగ మేని ప్రస్నదనము
సేవుగం జేతకా, దహింసయు సత్యవా
క్యంబు దమము దయయుగాని యరయ.

కల్పితములైన జంతువుల కథలద్వారా మానవుల నడవడులను నేర్పటం అనే ప్రక్రియకు ప్రపంచమునకంతటికీ ఆచార్యకం భారతదేశముదే. మన పంచతంత్రమునూ, మన హితోపదేశమునూ, ఆంగ్లభాషలోని యీసాప్సు ఫేబిల్సుకంటె ఎంతో ప్రాచీనాలు. ప్రక్రియకు ప్రారంభం శాంత్యానుశాసనిక పర్వాలలో స్పష్టంగా గుర్తింపవచ్చు. వ్యాఘ్రగోమాయు సంవాదం, దీర్ఘదర్శి ప్రముఖ మత్స్యముల కథ, కపోతోపాఖ్యానము, గృధ్రజంబుకోపాఖ్యానము, పవనశాల్మలీతరు సంవాదం యిలాంటివి ఎన్నో ఈ భారతభాగంలో ఉన్నాయి.

ఇందొక్కొక్కటీ ఒక ఖండకావ్యానికి చక్కని యితివృత్తం గాగలదు. కపోతోపాఖ్యానమును పెంచి అభినవ తిక్కన శ్రీ తుమ్మల సీతారామ చౌదరిగారు ఆత్మార్పణం అనే పేరుతో వెలయించిన కమ్మని ఖండకావ్యం ఇందు కుదాహరణం.

భీష్ముడు ధర్మరాజుకు అధ్యాత్మ ధర్మమును ఉపదేశించాడు. విష్ణుమహిమ శివమహిమ ఇందు సంగృహీతములయ్యాయి.

శ్లో॥ ధర్మస్సర్వధర్మాణాం
భవతః పరమోమతః

ధర్మము లన్నిట నీకు నచ్చిన పరమమైన ధర్మమేది అని ధర్మరాజు భీష్ముణ్ణి ప్రశ్నించాడు.

ఏవమే సర్వధర్మాణాం -
ధర్మోఽధికతమోమతః
యద్భక్త్యా పుండరీకాక్షం-
స్తవైరర్చేన్నరస్సదా.

భక్తితో స్తవములతో పుండరీకాక్షుని సదా అర్చిస్తుండడమే ధర్మములన్నిట అధికతమమైన ధర్మమని నా అభిప్రాయం—అంటూ భీష్ముడు ధర్మరాజుకు శ్రీవిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమును ఉపదేశించాడు.

పరమశివుని మహిమను శ్రీకృష్ణుడేస్వయంగా వ్యాఖ్యచ్చాడు. ఈ ఘట్టంలో హరిహరనాథో పాసకుడైన తిక్కన సోమయాజి హరికంటె హరుని ఒకమెట్టు పై కెక్కిస్తూ శ్రీ కృష్ణునిచే ఈలాగు పలికించాడు - వినండి.

శివదేవు ముట్టఁగొల్వఁగ
నవనీశ్వర యతని పేళ్ళ యర్థ మెఱిఁగి సం
స్తవన కృతిఁగూర్ప నాకై
న విధాతకునైన నరిది నాయదిఁ జూడన్.

ధర్మవిషయికమైన యీ భీష్మ యుధిష్ఠిర సంవాదం ధర్మజిజ్ఞాసువులకు పరమ ప్రమాణం అనడం అతిశయోక్తి కాదు.

విద్యావిధానము - శ్రీరామతీర్థస్వామి

నే. భ.

'భారతదేశమును నేనే' అన్నాడు శ్రీరామ తీర్థస్వామి. కాని విగ్రహమును బెట్టి యారాధించినట్లుగ దేశము నారాధించుట స్వామి హృదయము కాదు. దేశకాలానుభవానుగుణములైన యతని వాక్కుల నాలకింపుడు

"మీరున్నది ఈ యుగములో, ఇప్పటి ప్రపంచములో. మీరు ఋషులసంతతివారనుట నిజమే కాని మీరున్నకాలము ఋషుల కాలము కాదు. ఇప్పటి ప్రపంచమునుండి మిమ్ము మీరు కేటాయించుకోజాలరు. ఈ యిరువదవశతాబ్దములో అమెరికాలో యూరపులో నున్న శాస్త్రజ్ఞులతో కళాకారులతో కార్మికులతో సమన్వయింపక మీకు తప్పదు. కాలపరిసరాలమార్పులకు మిమ్ము సరిపఱచుకొనుట మీకు విధాయకము.

శ్లోకాలను వ్యాఖ్యానాలను వల్లించుచదువు చదువు కాదు. జీవితమున మన కించుకేని యుపయోగపడని విషయముల చదువుట చదువు కాదు. అమలులో పెట్టుటకు అందని చదువు జీర్ణముకాని అన్నమే. దేశసంపదలను వినియోగపఱచుకొన మనలను సమర్థుల నొనర్చుటే మన విద్యావిధానమునకు లక్ష్యముగ నుండవలయును. విద్యావంతులమైనందుకు మనము మన పొలాలను మఱింత సారవంతములుగ, మన గనులను మఱింత ఫలకరములుగ, మన వర్తకవ్యాపారములను మఱింత లాభదాయకములుగ, మన దేహములను మఱింత చుఱుకుగలవానినిగ, మన ప్రజ్ఞలను మఱింత స్వతంత్రములుగ, మన డెందములను మఱింత విశుద్ధములనుగ, మన పరిశ్రమల

(ఇండస్ట్రీస్) మఱింత వైవిధ్యసంపన్నములనుగ, మనదేశమును మఱింత నైకమత్యవంతముగ - చేసికొనసమర్థులమై యుండవలయును.

యూరపులో నేమి అమెరికాలో నేమి ఏల్ హార్వర్డు స్టాన్ఫర్డు షికాగోవంటి సుప్రసిద్ధ విశ్వవిద్యాలయాలు ఆయాప్రాంతప్రజాప్రముఖులేర్పఱచి వర్ధిల్లచేయుచుండునవేగాని ప్రభుత్వసంస్థలు కావు. అన్నిటికిని ప్రభుత్వము వారిపై నాధారపడియుండు మనదేశపరిస్థితి శోచనీయము.

విద్యావిధానమును గూర్చిన తన యాశయములను కార్యరూపమును దాల్పజేయుటకై శ్రీరామతీర్థస్వామి "జీవితసంస్థ" (లైఫ్ ఇన్‌స్టిట్యూషన్) నొకదానిని నెలకొల్ప నెంచెను. ఆ సంస్థలో ఆయన సంకల్పించిన విధానాలు - విద్యార్థులకు అన్నిమతములను తత్త్వశాస్త్రములను కఱపవలయును. గ్రంథాలయాల పరిశోధనకేంద్రాల సహకారముతో వారికి భౌతిక రసాయనిక ప్రముఖములైన యాధునికశాస్త్రముల నన్నిటిని నేర్పవలయును. వారి యపోహల నన్నిటి నంతమొందించి వారిని వివేకమార్గమున కార్యశూరులనుగ దిద్ది తీర్పవలయును. ఆ శాస్త్రములను పారమార్థికదృష్టితో నేర్చి దేశాభ్యుదయ సాధనమున కుపయోగించుకొనుటే అనుష్ఠానవేదాంతము. ఆ సంస్థలో నాస్తికుల రచనలను ఆస్తికుల రచనలను సమానాదరముతో స్వీకరింపవలెను. ఆ సంస్థకు లక్ష్యముగ నుండవలసినది "సత్యమే, అఖండసత్యమే, సత్యము తప్ప వేఱేదియును కాదు". అగస్సీజ్ అను శాస్త్రజ్ఞు నభిప్రాయమున గుడి ఎంత పవిత్రస్థలమో శాస్త్రపరిశోధనాకేంద్రము నంతపవిత్రస్థలమేనట; శాస్త్రపరమార్థాన్వేషణమును బ్రహ్మజిజ్ఞాసయు పర్యాయపదములట.

ఇట్టి సంస్థను నెలకొల్పవలెనని శ్రీరామతీర్థస్వామి సంకల్పించెను. కాని మన దౌర్భాగ్యము నేమందము? ఆ సంస్థను నెలకొల్పుటకు వలసినంతకాల మాయన జీవింపడాయెనే! ఐనను, నేటి విద్యావిధాత లనుసరించుటకు వీనికంటె నిక మేలైన లక్ష్యము లుండవని తలచుట సాహసము కాదు.

('శ్రీరామదర్శన'పత్రికాధిపుల సౌజన్యముతో)

సంతృప్తియే పరమసుఖము

శ్రీ వాసుదాసుగారు

కొంతకాలముక్రింద గోపాలశర్మయను నొక బ్రాహ్మణుఁ డుండెను. ఇతఁడు విద్యావంతుఁడు - బుద్ధిమంతుఁడు - సదాచారసంపన్నుఁడు - నయజ్ఞుఁడు - పెద్దలయందు వినయభయభక్తులు గలవాఁడై స్వకులాచారవర్తనము దప్పక, యభోజ్యములఁ దినక, యపేయంబులఁ ద్రాగక, యకార్యంబులఁ జేయక సజ్జనుల శ్లాఘకుఁ బాత్రుఁడై జీవించుచుండెను. ఈయన యొకానొకనాఁ డిట్టు లాలోచింపఁ దొడంగెను. 'లోకంబునఁ బుట్టిన ప్రతిజీవియు సుఖ

మునే కోరుచున్నది. సుఖము పొందుటకే సమస్తకార్యములు చేయుచున్నది. ఏది సుఖమిచ్చునని తోఁచునో యాకార్యమే దేహి చేయునుగాని దుఃఖమిచ్చునని తోఁచిన కార్యముచేయదు. అయినను పెక్కురు మనుష్యులు సుఖమును గోరుచు దుఃఖకరములైన జారత్వము చోరత్వము ద్రోహములోనగు పాప కార్యములు చేయుదురు. పూర్వజన్మముల వారు చేసిన పాపములచేఁ బ్రేరంపఁబడిన బుద్ధియే దానికిఁ గారణము. కొందఱు లక్షల కొలఁది ధనమార్జించుటచే సంతోషింతురు. కొందఱు స్త్రీ సంభోగములచే సంతసింతురు. కొందఱు రమ్యహర్మ్యముల వసించుటచే సంతోసిల్లుదురు. కొందఱు బిడ్డలఁగని యామోదింతురు. కొంద ఱారోగ్యమున నుల్లసిల్లుదురు. కొందఱు ప్రాజ్యరాజ్య భోగంబులఁ బ్రమోదింతురు. ఇట్లొక్కొక్క రొక్కొక్కవిధమైన సంపదనొంది సంతోషించుచున్నారుగాని యన్ని సుఖములు దుఃఖరహితములుగ ననుభవించువారు లేరు. ఐశ్వర్యముండెనా యనుభవించుటకు దేహారోగ్యములేక నేఁడిసిల్లు మిరియములపాళ్ళతోఁ గాలము ద్రోయుదురు. సంతానముండెనా దారిద్ర్యము వెంటనంటియే యుండును. విత్తముండెనా చోరులవలనను యాచకులవలనను రూపవతి భార్యయుండెనా జారులభయము. కావున భయరహితమైన సౌఖ్యము నీ లోకములో నుత్తమమైన దానిని సంపాదింప యత్నించెదను. ఇట్టి సౌఖ్యమునుసర్వఫలప్రదాతయు, సర్వశక్తుఁడు, భక్తజనకల్పకమైన శ్రీమన్నారాయణుండు తప్ప మఱియెవ్వరు నొసంగఁజాలరని నిశ్చయించుకొని యొక దివ్యతీర్థంబునొడ్డున ఘోరతపంబుఁ గావించె. అతని నిష్ఠకు మెచ్చి భగవంతుఁడు ప్రత్యక్షమై నీకేమివరము కావలయునని యడిగెను. అతఁ డిట్లనియె. 'దేవా, నీ దర్శనము రిత్తపోదు. దానివలననే నాకు ముక్తిగలదని యెఱుంగుదు అయినను నీలోకంబున నివ్వ దుండు పురుషులలో నెల్ల నెల్లవిధముల సుఖపురుషుఁ డెవఁడో వానియట్టి సౌఖ్యమును నా కనుగ్రహింపవలయును. ఏ విషయమందును లోపముండరాదు' అనిన భగవంతుఁ డిట్లనియె.

"నాయనా నీవిట్టి వరముకోరిన ప్రయోజనములేదు. నీకొక సంవత్సరము గడువిచ్చితిని. ఈలోపల భూసంచారము గావింపుము. నీవు మెచ్చిన సుఖపురుషుఁడెవఁడో వాని నేతియట్టి సుఖపురుషునిగ నిన్నుఁ గావింపుమని కోరుము. ఈ నిమిత్తము నీవెందుఁ బోయినను నిన్నెల్ల రాదరింతురు గాని నిరాకరింపరు" అని చెప్పి యదృశ్యుండయ్యెను. గోపాలశర్మయు నకోద్దేశములో దేశాటనము గావించుచు నెందు సుఖపురుషు లున్నవారని వినికిడిగలదో యందెల్లఁబోయి వారి సౌఖ్యము దుఃఖమిశ్రితమై యుండుటఁ గాంచి నిరాకరించుచుఁ దిరుగుచుఁ దుదకు నొక సామంత ప్రభువువార్తవిని యచటికిఁ బోయెను. ఆయనయుండు పట్టనము నకుఁబోయి విచారింపఁగా నతని కే సౌఖ్యమందును గొఱఁతఁ గానరాదయ్యె. రాజ్యలక్ష్మి-ధనలక్ష్మి-ధాన్యలక్ష్మి-సంతానలక్ష్మి- సంపూర్ణమైయుండెను. సౌధమా వైజయంతియు. పురమా స్వర్గపురము. భృత్యులా విధేయులు. ప్రజలా యనురక్తులు. ఇల్లాలా సాధ్విమతీదేవి. బిడ్డలా యిందుకూనలు. రూపమున నా మన్మధుఁడే. విద్య-బుద్ధి-దానము-ధర్మము సమస్త సద్గుణములు గలిగి కీర్తివంతుఁడై చూచువారి కితఁ డద్వితీయుఁడని పేరెన్నిక గలవాఁడై యుండెను.

ఈ ప్రభువును గని యతని వృత్తాంతమువిని యపరిమితానందభరితుఁడై యా బ్రాహ్మణుఁడు

ఫలించెరా నేటికి మనయిష్టార్థమని మూఁపులు మూఁడుగాఁ బొంగి యితనివలెనుండ భగవంతుఁ గోరుదునని నిశ్చయించుకొని మఱియు నా మనీషి యిట్లు లాలోచించెను. 'ఇప్పుడు మనకు గోచరించినవన్నియు వెలుపలి వేషములే. లోఁగుట్టు మనకేదియుఁ దెలియరాదయ్యెను. ఇది యాయనకుఁ దప్ప మఱెవ్వరికిఁ దెలియరాక యుండవచ్చును. మేడిపండు మెఱయుచుండును. పామువిషము తళతళలాడుచుండును. కుచ్ఛితులమాటలు తియ్యగనుండును. చెఱుపఁదలచిన ప్రభువు నవ్వుచు మాటలాడును. మిణుఁగురుపురుగు వెలుఁగు నిప్పు కాదు. కావునఁ బూర్ణముగ విచారింపక తొందరపడి కార్యము చేయరాదని యాలోచించి యా ప్రభువును దర్శింపఁ బోయెను.

సుశీలుఁడైన యా ప్రభు వా విప్రుని నాదరించి కుశలప్రశ్న మడిగి రాక హేతువును బ్రశ్నించెను. ఆ బ్రాహ్మణుఁడును దాను భగవంతునిచే వరముఁ బొందిన విధమును జెప్పి 'నీయట్టి సుఖపురుషుఁడు లోకంబున నెందును నాకుఁ గానరాఁడయ్యె. నన్ను నీవంటి వానిఁగఁ జేయ భగవంతు బ్రార్థింప నిశ్చయించుకొంటియు నీవలననే యది దృఢపఱుచుకొనఁగోరి నీ దర్శనము నిమిత్తమై వచ్చితిని. నీ కెందును సుఖహాని లేదు కదా' యని యడిగెను.

ఈ మాటలు వినినతోడనే యా ప్రభువు కన్నులనుండి జలజల వేడినీరు గాఱ నిట్టూర్పులు పుచ్చుచు కించిత్కాల మూరకుండి యా భూమీసురునితో నిట్లనియె.

'అయ్యా లోకములో నిరుపమాన సుఖపురుషుఁడను నేనా నీకుఁ గనఁబడితిని? ప్రపంచమున నాకంటె దుఃఖజీవి వేఱొకఁడు లేఁడని నా యభిప్రాయము. పై వేషములఁ జూచి ప్రమాదపడక నీవు నన్నడుగుటచే మేలు పడితివి. నీ మేలుకోరి కలది కలట్లు చెప్పెదను వినుము అని తాను దొడిగియుండిన చొక్కా తీసివేసెను. నాభినుండి మోఁకాటివఱకుఁ గుష్ఠరోగముచేఁ గ్రుళ్లి నీచునీరు గాఱుచుండెను. వస్త్రము దొలఁగించెనో లేదో జుమ్మని యీఁగలు క్రమ్ముకొనెను. గవులు సహింపరానిదయ్యెను.

అది చూడఁగానే బ్రాహ్మణునకు దేహమునఁ గంపముపుట్టెను. గుండెలు తటతట కొట్టుకొనసాగెను. ఆ ప్రభువు మరల వస్త్రము ధరించి యిట్లనియె.

అయ్యా యిది నా దేహస్థితి. నాభార్య యందగత్తెయే కాని యిట్టిరోగముతో నేను దానితో నేమి సంభోగింపఁగలను? నా బిడ్డలలో నాకుఁ బుట్టినవాఁ డొకఁడును లేఁడు. అందఱు ధర్మపుత్రులే. నా భూమి యనువానిని జూచి భూమియు, నా ధనమనువానిని జూచి ధనమును, తన కొడుకుల నుపలాలించువానిఁగని జారిణియు, యుద్ధభూమి విడిచి పరువెత్తు రాజునుగని మృత్యువును హసించుట స్వభావమే కదా. వీరు నా సింహాసన మెక్కఁగలవారు. వీరు నాకు శ్రాద్ధాదులు జరపువారు. వీరిచేతి నీళ్లతో నా కేలోకము ప్రాప్తించునో. ఈమాత్రమున నామనస్సెంత యానంద పరిపూర్ణమో నీవే యూహించి యావల నీకుఁ దోఁచినట్లు చేయుము' అని యూరకుండెను.

'అయ్యా నీవు నాకు సత్యముఁ జెప్పి మేలు చేసితివి. సెలవుతీసికొనెద'నని చెప్పి వెడలివచ్చి యిట్లు వితర్కించెను. "ఆహా భగవంతుఁడు నన్నెంతటి ప్రమాదమునుండి రక్షించెను. ఈ లోకములో దుఃఖమిశ్రముగాని సుఖము లేదని తెలుపఁగాఁబోలు భగవంతుఁ డట్లాదేశించెను. అట్టి సుఖము ముక్తునికిఁదప్పఁ బ్రకృతి బద్ధునకెట్లు లభించును. నడచునపుడు కాలు ముందు

కాళ్ళలోఁ గ్రుచ్చుకొనకుండుటకై ప్రపంచమంతయుఁ జర్మముచేఁగప్ప యత్నించుటకంటె మన కాళ్ళఁ బాదరక్షలు దొడిగికొని పోవుట మేలుకదా. మనకు భగవంతుఁడిచ్చినదానితో సంతుష్టిపడక పేరాస వహించితిమేని దుఃఖములు తప్పవు' అని తలపోయుచు నిల్లుచేరెను.

సంవత్సరము కాఁగానే మరల భగవంతుఁడు ప్రత్యక్షమై "యెవనివలె నుండఁగోరెదవో చెప్పుము వరమిచ్చెద"నన నా బ్రాహ్మణుఁడు నమస్కరించి యిట్లనియె.

'దేవా నే నెవరివలె నుండఁగోరను. నీవు నాకిచ్చినదానితో సంతుష్టిపడి యుండెదను. నాకేది శ్రేయస్కరమో సర్వజ్ఞుఁడవు సర్వలోకజనకుఁడవగు నీకుఁ దెలియును గాని యల్పజ్ఞుఁడ నగు నే నేమి యెఱుఁగుదును? లోకములో సర్వము భయముతోఁ గూడినదే. వైరాగ్యమే నిర్భయము నిరుపమానందము. కావున నీ పదభక్తియు వైరాగ్యము ననుగ్రహింపు"మని ప్రార్థించెను. శ్రీమన్నారాయణుఁడట్లే యగుగాక యని వరమిచ్చిపోయెను.

క. వ్యాప్తిం బొందక వగవక ప్రాప్తంబును లేశమైనఁ బదివేలనుచున్
దృప్తిం జెందని మనుజుఁడు సప్తద్వీపములనైనఁ జక్కంబడునే?

క. తనకుఁ గలదానితోడం దనివిగొనెడివాఁడు పూజ్యతముఁడును సుఖియున్
దనివెఱుఁగని శత్రుండును వనటలపాలగుచు దుఃఖవారిధి మునుఁగున్.

విశ్వగుణాదర్శము

శ్రీ రంగనాథానందస్వామి

ప్రశ్న- -వేదాంతమందు అమెరికనులకున్న ఆసక్తి ఏపాటి వాస్తవము? ఆసక్తి మేధావంతులకు కూడ నున్నదా?

జవాబు—దాని పరిచయము వారికి కలిగినప్పుడు అందు వారికి ప్రగాఢాసక్తి గలుగుచున్నది. ఆపరిచయము అందఱికిని లేదు. ఒక్క శుభవార్త ఉన్నది. అది మీరు తెలిసికోదగినది. సంయుక్తరాష్ట్రాలలో పెక్కు కళాశాలలలోను విశ్వకళాపరిషత్తులలోను మన ఉపనిషత్తులును భగవద్గీతలును పాఠ్యములుగ నున్నవి. సంయుక్తరాష్ట్రాలలోను కానడాలోను నేను ఎనుబదినాలుగు కళాశాలలకు పోయి ఉపన్యసించియున్నాను. నాపర్యటనములో నేను జూచిన కళాశాలలును విశ్వవిద్యాలయాలును నూటపదునైదు. వానిలో పెక్కింట విద్యార్థుల పాఠ్యాలలో ఉపనిషత్తు లున్నవి. భగవద్గీతయు ఆలాగే దీని నంతటిని వారు వాస్తవముగ పాఠ్యముగ జదువుచున్నారు. ఇందులో వారికి పరీక్షలుకూడ గలవు. క్లీవ్లండురాష్ట్ర విశ్వకళాపరిషత్తులో ఒకతరగతివా రందఱును మాండూక్యోపనిషత్తును జదువుచుండుటను జూచితిని. విద్యార్థులు వరుసపాటింపు లేక అక్కడక్కడ కూర్చుండిరి. అనంతరము తా ముపయోగించుకొనుటకై ప్రసంగములను టేపురికార్డు చేసికొనిరి. వారి ప్రొఫెస్సరు డేవిడ్ మిల్లరు. ఆయన ఒకటిన్నరసంవత్సరకాలము భువనేశ్వరమున నుండెను. భారతీయుల యాశయము లాయన కెంతయు అభీష్టములు. ఆయన గడపునది

ఇంచుమించు ఆధ్యాత్మిక జీవితమే. ఆయనకు భువనేశ్వరాశ్రమమండలి యొకస్వామితోడి సాహచర్య ముండినది.

భారతీయుల ఆశయములను సన్నిహితరీతి గ్రహించినట్టి అటువంటివా రున్నారు. వారు పరమసంతోషముతో భారతదేశసందేశమును విద్యార్థుల కందజేయుచున్నారు. ఈ పాఠము లలో విద్యార్థులకు గాఢమైనఆసక్తియునున్నది. కాని వారికి మంచిఉపాధ్యాయులు దొరక కుండుట తఱచు కానవచ్చుచున్నది ఉపని షత్తులనుగూర్చియు వేదాంతమునుగూర్చియు సారహీనములయిన ఆశయాలు విద్యార్థుల కందజేయబడుచుండుటను అప్పుడప్పుడు గుర్తిం చితిని. ఇందులకు కారణము వరిష్ఠులైన యుపా ధ్యాయులు వారికి లేకపోవుటే అయినప్పటికిని, భారతీయుల ఆశయాలు ముఖ్యముగా వేదాం తము వారి కందుబాటైన తావులందెల్ల అందు వారి కత్యంతాసక్తి గల్గుచున్నది.

ప్రశ్న — ఏకాగ్ర వేదాంతసాధనలకు అమెరికను ప్రజానీకమున పరిసరము లనుకూల ములుగ నుండునా? పాశ్చాత్యదేశాలలో వేదాంతవిహితసన్న్యాస మభివృద్ధిగాంచుట కవకాశము లేపాటి యుండును?

జవాబు—మానవుని పారమార్థికజీవిత విధానమును తెలిసికొనవలెనని, అట్టి జీవితము గడపుట కవకాశములు గలుగవలయు నని, కోరిక అచట ప్రజలలో ప్రస్తుత మెంతో ఉన్నది. ఏకాంతధ్యాన గోష్ఠికి ఏర్పాటులు చేసి నచో ప్రజలు వచ్చి మూగుదురు. షికాగో వేదాంతసొసైటివారు పొరుగున ఉన్న మిచి గనురాష్ట్రములో ఎనుబదియకరాల నేల కొందుమని తెలుపుకుచేసినప్పుడు ఈసముత్సా హము ప్రత్యక్షముగ గననైనది. ఆనేల ఉన్న ఊరుకు గాంజీసు అని పేరు, భావగర్భమైన పేరు! ఆయూరులో ఒకమఠమును ఆధ్యాత్మిక విశ్రాంతికేంద్రమును నెలకొల్పు ప్రణాళిక ప్రక టింపబడినప్పుడు, ప్రజల ఆసక్తి పొంగెక్కినది. 1969-వ సంవత్సరము జూలై 20-వ తేదినాడు అందుకు శంకుస్థాపనము జరిగినప్పుడు నూర్ల కొలదిగా ప్రజలు ఆనమావేశములో పాల్గొ నిరి. 'కాలమాజూ' 'పశ్చిమమిచిగను' విశ్వ విద్యాలయములనుండి ప్రొఫెసర్లు వచ్చిరి. తమకు ముప్పదిమైళ్ళ దూరమున ఇట్టిచక్కని యాధ్యాత్మిక విశ్రాంతికేంద్ర మేర్పడుచున్నం దుకును తమవిద్యార్థులును ఉపాధ్యాయులును అందు పాల్గొనగలందులకును తమ కెంతో సంతోషముగ నున్నదని వారు తెలిపిరి.

అవకాశ మున్నదని వారికి తెలియవచ్చి నచో వారు—ముఖ్యముగా మానవు నాధ్యా త్మికజీవితము నవగాహనచేసికొన్న వారు-వచ్చి కలియుదురు. ఆధ్యాత్మికవిషయకోపన్యాసము జరిగినచో శ్రోతలగుంపు పుష్కలముగా ప్రోగగును. హిందువుల క్రతుకలాపములందు గల శిల్పముసైతము వారి మనసుల కెక్కినది. అది వారి కెంతో ఆసక్తి గొలుపుచున్నది. ఉపాధ్యాయులకు భారతీయసంస్కృతిని కర్మ కలాపాదికమును నేర్పి తర్ఫీదుచేయవలె ననుట గూడ సంయుక్తరాష్ట్రాల ప్రభుత్వమువారి ప్రణాళికలలో కలదు. కొందఱుపాధ్యాయులకు హిందూక్రతుకలాపాలను చేసి చూపుటకై నేనును శ్రీభాష్యానందస్వామియు పోయియుం టిమి. హిందు కర్మకలాపాలలోని వివిధసూక్ష్మా లను తెలిసికోవలయు నని కోరుచు వా రెంత గనో సంతోషించిరి. ఇది కేవలము విదేశాచా రముల ననుష్ఠింత మను కోరిక కాదు, ఆధ్యా త్మికాంశములో పాల్గొనవలె నను కోరికయే.

అరుదైన వరములు మూడు

శ్రీ నిర్వాణానందస్వామి

మనజీవితములో అరుదైన మూడువరములు లనగా నేవైయుండునా యని మనలో మనము వితర్కించుకొనినచో, మనకు ఆనందము నిచ్చును. మనలో నెవరిమట్టుకు వారికి పట్టిన యితరములగు ననేకవిషయముల వైపునకు మనస్సు పోవును. ఒకరు ప్రేమయనియు మఱి యొకరు శాంతియనియు ఈవిధముగా నెన్నియైన చెప్పుదుము. కాని శ్రీ శంకరాచార్యుల వారు ఈవిషయములో చెప్పినది కేవలము నిశ్చయముగా ఆధ్యాత్మికవిషయమై యున్నది. మొదటివరము మానవజన్మ - రెండవవరము - మోక్షము పొందవలయు ననెడి తీవ్రమైన కోరిక - మూడవది - సద్గురువును పొందుట. ఈమూడును మిక్కిలి అరుదైన వరములని ఆయన చెప్పెను. వానిని ఒకదానితరువాత నొకదానినిగా పరిశీలించి చూతము.

మానవుని స్థితిని, ఉనికిని, మనలో చాల మంది ఒప్పుకొందురు. మన మిచ్చట శరీరము, ప్రాణము, మనస్సు, హృదయములను పొంది యున్నామే గాని వానినిగురించి విశేషముగా ఆలోచింపము. ఆలోచించి చూతుమేని ఈ ప్రపంచములోనికి మనము వచ్చి చేయున దేదియు లేదనెడి నిశ్చితాభిప్రాయమునకు వత్తుము. దైవము మనల నిచ్చటకు తెచ్చెను. అయినను మన గ్రంథములలో మానవునిపుట్టుక ఆకస్మికమైన సంఘటనగా పరిగణింపబడలేదు. అది పూర్తిగా నొకపనికై ఏర్పడి, ఒకలక్ష్యము ఒకఉద్దేశముకలదై యున్నది. మానవుని జన్మ ఆత్మను సాక్షాత్కరించుకొనుట కేర్పడిన దనియు ఆత్మభయరహితము ధీరము అనియు, వేదాంతము బోధించుచున్నది. ఎన్ని జీవరాసు లున్నవో, ఆలోచింపుము. భూమిపైన ఎంత మంది మానవు లున్నారో ఊహింపుము. వారందఱు ఒక్క-విశ్వవ్యాప్తమైన ఆత్మయొక్క-వివిధరూపములు. ఒకానొకస్పష్టమైన పనిని నిర్వహించుటకు భూమిపైకి వత్తుము. మనము మానవమాత్రుల మగుటచేత, మాయవలన, మనము ఆత్మలమని గ్రహింపజాలము, ఆమర్మమును మనము ఆలోచనలోనికి తీసికొనక విడిచి పెట్టుదుము. అది యేమై యుండు నని అడుగ వచ్చును. మనము మనజీవితములో పొందు చున్న ఆనందానుభవమునకును ప్రాపంచిక ప్రత్యక్షవిషయములకును వెనుక మఱొకతత్త్వ ముండునా? మనము మానవమాత్రులమే అగుచో, జీవితానుభవములను పొందుచును, జీవితసుఖము ననుభవించుచును, దాని ఈతి బాధలను భరించుచును. అందలి గుణపాఠమును నేర్చుకొనుచును, మనజీవితమును సార్థకము చేసికొందుము కాని దూరదృష్టి కలిగియున్నటు వంటి మనజీవితముయొక్క- తత్త్వజ్ఞానమున్నదే- అది, అట్టిజీవితానుభవములకు, బాధలకు వెనుక మఱొకతత్త్వ మున్నటుల చెప్పును. అందుచేతనే, మానవజన్మ అరుదైనదిగా చెప్ప బడెను.

అరుదా!! సంతాననిరోధము పూనుకొన వలసిన స్థితిపట్టునంతటి దారుణమైన పెరుగుదల జనాభాలో కనిపించుచుండగా అరుదెట్లయ్యె నని యనుకొందువు. మానవునిజన్మ మన ప్రాపంచిక జీవితమువలన పొందెడి కష్టసుఖముల ద్వారా-వానికావల నున్నటువంటి, పరతత్త్వమును సాక్షాత్కరించుకొనుటకై ఉద్దేశింప బడిన అత్యాశ్చర్యకరమైన అవకాశము కూడనై యున్నది. జీవితము పూర్తిగా కష్టమైనదియు కాదు. పూర్తిగా సౌఖ్యప్రదమైన

దియు కాదు-ఆరెండునుకూడ నై యున్నది. దాని వెనుక తట్టున నున్నదాని ననుభవించుటకై ద్వంద్వములను మనము ముఖ్యముగా, ముందుగా పొందవలసియున్నది. ఆవలనున్న దే-అదే - మన మెవరమై యుంటిమో తెలిసికొనుట-ఇది గొప్పదైన మానవజీవితములో శ్రేష్ఠమైన ప్రధానోద్దేశ్యముగా నున్నది. ఈకారణముచేతనే మానవజన్మ లభించుట అరుదని చెప్పబడినది.

సత్యమును తెలిసికొనుట యనగా తన ఆత్మను తాను తెలిసికొనుట, తనబంధమునుండి తాను విముక్తుడగుట ఇందుకైన కోరిక యెంతయో సహజమైనది. ప్రతిజీవితపరిముఖము న మన మట్టిబంధవిమోచనము కోరుదుము. మనము మానవులము గనుకనే— మనము స్వాతంత్ర్యమును కోరుదుము, మన శక్తిని ప్రదర్శింప కోరుదుము. కాని బంధములో పడిపోవుటకు ఒప్పుకొనము. మన స్వాతంత్ర్యము నెడల మనకుగల ప్రేమయట్టిది. ఎంతోమంది స్కూలుపిల్లలు ఇంటిలోనే పడియుండి ఎల్లపుడు తల్లిదండ్రులు చెప్పిన పనులుమాత్రమే చేయుట కిష్టపడకయు, కళాశాలలకు పోయి, తమ రెక్కలు తాము స్వేచ్ఛగా విప్పుకొని ఆటపాటలలో విహరించుట కిష్టపడెదరు. అదికూడ స్వాతంత్ర్యము నెడల వారికిగల ప్రేమయే అని అనుచున్నాను, అట్టి స్వాతంత్ర్యమును, వ్యక్తిగతజీవనములో-కుటుంబజీవనములో-సాంఘికజీవనములో- దేశస్వాతంత్ర్యముకొఱకైన జీవితములో పొందుటకు మన మపేక్షింతుము. ఇట్టి మనలోని త్యమును పొందుటకొఱకైన ప్రేమ యనునది - దాని కదేకాక - మఱొక గొప్ప ప్రేమతో మిళితమై యున్నది. మానవుని జీవిత ప్రేమలో అన్నిప్రేమలు కలిసిపోయి యున్నచో, అది, సత్యమును ప్రేమించుట-మనలను గుఱించిన జ్ఞానమును ప్రేమించుట-మనఉత్పత్తి మూలమును ప్రేమించుట-అనువానితో అది మిళితమై యున్నది-జీవస్వాతంత్ర్యమును రెండవ వరముగా శ్రీశంకరాచార్యులవారు ప్రతిపాదించినపుడు, ఎట్టితరహాకు చెందిన స్వాతంత్ర్యమును ఉద్దేశించెను? వ్యక్తిగతస్వాతంత్ర్యమా? రాజకీయ స్వాతంత్ర్యమా? ఆర్థికస్వాతంత్ర్యమా? అది యేదియును కాదు-ఆధ్యాత్మికస్వాతంత్ర్యమునే ఆయన ఉద్దేశించెను. అనగా నేమి? ఈప్రశ్న అనేకభాగములతోగూడిన తత్త్వశాస్త్రము నకు దారితీయును. దేహమే తానని అనుకొనుచున్నంతవఱకు జీవుడు బంధనములో నున్నాడనుటే తత్త్వశాస్త్రపు ప్రధానమైన అభిప్రాయము. పుట్టుకలోనే జీవన్ముక్తులై యుండి అవతారమూర్తిగా అవతరించెనని అనినచో చెప్పలేము గాని (వారికికూడ బాధలు తప్పవనియే చెప్పుచున్నారు.) సాధారణముగా, బంధనము ఒప్పుకొనక తప్పదు. మనము బద్ధులముగనే పుట్టితిమి. ఏలనగా-అట్టిపరిస్థితులలో మనము మన స్వాతంత్ర్యమునుగూర్చి ఆలోచింపలేము. మనము ఆత్మలము అనుకోలేము. దేహములమనుకొనుటచేత బంధింపబడితిమి. సృష్టివలన - సృష్టిశాసనమువలన, సృష్ట్యధికారమువలన బంధనమే కాకుండ పైగా, మన మనస్సువలన, దాని దుష్టస్వభావమువలన బంధన. నిన్ను నీవు తర్కించి, విభజించి చూచుకొనిన పక్షము నీవు సర్వస్వతంత్రుడవుగా తెలిసికోగలవు. నీ పశుబుద్ధివలన, నీ మోహామువలన, నీ కోరికలవలన-ఎల్లపుడును నీవు వానికి లొంగిపోయి, వానిఆజ్ఞకు లోబడిపోవుచున్నావు. నీమనస్సు నిన్ను అన్నివైపులకు ఈడ్చివేయుచున్నది. నీమనస్సు నిన్ను మఱొక

వైపుకు లాగుకొనిపోవుచున్నందున, నీవు విధాయకముగా చేయవలసినదానిని చేయలేకున్నావు. ఇది స్వాతంత్ర్యమనిపించుకోదు. కాని స్వాతంత్ర్యమును నీవు బడయగలవు. అదే ఆత్మకు గమ్యస్థానము.

అయినను, బంధవిముక్తి నీకు కావలయునన్నచో, అట్టికోరిక నీకు ముఖ్యముగా నుండవలయును. పరిణామవాదమును, దాని అభిప్రాయమును వేదాంతము బోధించి చెప్పును. మనము ధరించిన యీ స్థూలశరీరముచేతను, మనస్సుచేతను, బుద్ధిచేతను, పరిపూర్ణమైన మానవులముగా మనము చేయబడలేదు. ఇంకను ఆధ్యాత్మికపరిపూర్ణత కోరవలసియున్నది. అదియే సత్యమును తెలియగోరుట, అదియే దైవమును పొందగోరుట–ఈభూప్రపంచము మన కియ్యగలిగినదానికంటె విలక్షణమైన మఱియొకదానిని కోరుటయే, అది. ఇట్టి బంధవిముక్తికి కావలయునంతటి కోరిక కలుగుట అరుదు అని చెప్పబడెను. ఎక్కువమంది పెద్దలందఱును, ఆధ్యాత్మిక శ్రేణిలో అట్టి కోరికకు చుఱుకు పుట్టింపలేనంతటి క్రింది మెట్టున మాత్రమే ప్రాకులాడుచున్నారు. దానివలప్రాళ్లలో చిక్కుపడిపోయి మనమింకను ప్రపంచముతో సంతృప్తిపడుచున్నాము. దానినే తక్కువ డిగ్రీలోని ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధి యని అనెదరు. మనము బుద్ధిహీనుల మనియు, అజ్ఞానుల మనియు, భ్రాంతిలోపడి కొట్టుకొనుచున్నా మనియు బుద్ధిమంతులు మనలను ఇంకను ఏమేమో అనుచున్నారు. మన అష్టైశ్వర్యములు భూమిమీదనే ఉన్నట్లుగా భ్రమించి, అజ్ఞానముచే దానివెనుక నేమియు లేనట్లుగా భావించి మనము ప్రాపంచిక బద్ధుల మనియు, దాని మోహాములో పడిపోయినామనియు, బంధింపబడినామనియు పెద్దలనెడి ఇటువంటి దుర్భరములైన మాటలను భరించుటకు మన కెంతయో నమ్రత, వినయము ఉండవలయును. అట్టి అజ్ఞానముచే బంధింపబడి, భ్రాంతిలో పడి కొట్టుకొనుచుండునంతకాలము దైవమును పొందవలయుననెడి కోరిక ఎన్నటికిని స్ఫురింపదు. మతసంబంధమైన సాధనలవలన, యథార్థస్థితిని పొందుట, లేక దైవమును పొందుట యనునది, మానవమాత్రునకు స్వాభావికమైన మార్గము కాదు. అది దైవమును పొందుటకు యోగ్యత కలిగిన మార్గముగా పాటింపబడలేదు. మన దేశములో మన దృక్పథము యావత్తు దైవమును పొందుటే అయియుండియు, ప్రాపంచికజ్ఞానము దాని సహజమైన ఆచారముగా మాఱిపోయినది. భగవద్గీతలో ''వేలకొలదిమానవులలో ఎవడో ఒక్కడుమాత్రమే అరుదుగా పరిపూర్ణస్థితిని పొందుటకు ఉపక్రమించును...'' అని చెప్పబడెను. కాబట్టి దైవమును పొందు కోరిక కలిగియుండుట అను రెండవవరము నిశ్చయముగా అరుదైనది. మానవజన్మ లభించుటే అరుదు. లభించెనా బంధవిముక్తికి పాటుపడుట అరుదు.

ఈ రెండు అరుదైన వరము లేవై యుండెనో తెలిసికోలేనపుడు, మూడవవరము, సద్గురు సహవాసము అనుమాటకు అర్థమే లేకపోవును. మానవమాత్రులైనవారు, మానవులనే మార్గదర్శకులుగా ఉదాహరణగా తీసికొనుట అవసరము. మనకంటె ముందుగా మానవమాత్రులు, జీవన్ముక్తులైనవారు కల రని ఎఱిగియుండక పోయినపక్షమున మనము దైవమును పొందవలయునని ఆశపడలేము. శ్రీరామకృష్ణపరమహంస, బుద్ధుడు, క్రీస్తువంటి మహానుభావులందఱును జీవన్ముక్తులు, ప్రాపం

చిక గురువులు. మనము మానవమాత్రులము. అటువంటి జీవన్ముక్తులు లభించినట్లయిన మానవజీవితములో మనము మంచిఘట్టములో ప్రవేశించినా మన్న మాట. అటువంటి గురుని రక్షణక్రిందికి నీవు వచ్చిన పిమ్మట, ఆత్మ ప్రయాణము ముందుకు సాగుటకు ప్రారంభించును. శిష్యుని ఆత్మ యని కిని, తెలిసికొనునట్లుగా గురువు చేయును. మానవజీవితపు విలువను గుర్తించు నట్లుగా ఆయన సహాయపడును. ముక్తిపొందు కోరికను చులుకు పుట్టించును. శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస తన్ను చదువురానివానినిగా చెప్పు కొనుచుండును. కాని నిజముగా చదువురాని వాడు కాడు. ఐహికవిద్యయందు కుతూహలము లేక పోవచ్చును. ఏ స్కూలులోను చదువు కొనియుండలేదు. దేవునియెడల ఆయనకు గల ప్రేమయే, ఆయన సమస్తము తెలిసికొను నట్లుగా జేసెను. సర్వజ్ఞు డాయెను. ఆయన జీవితములో దేవుని పొందవలయునని కోరిక, అతని హృదయములో ఒక అగ్నిజ్వాలయై వెల్లువికెను. తా నెవరో తెలిసికొని తద్ద్వారా బ్రహ్మజ్ఞానము పొందెను. అటువంటి మహాను భావుని కనుగొన గలుగుట అరుదైనవిషయము ఏలనగా ద్రాక్షతీగెకు గుత్తులుగుత్తులుగా ద్రాక్షపండ్లు పెరుగునట్లు గురువులు పెరగరు. రోడ్డుప్రక్కనుండు మునిసిపలు దీపపుస్తంభ ములవలె వారు తయారుచేయబడునట్టివారు కారు. మన దేశములో ప్రతిమతములోను, వేలకువేలు సాధువులు మతగురువులు గలరు.

వారు అదేవృత్తి కలవారుగా కొందఱును, నిజమైన గురువులుగా కొందఱును కలరు. నిజ మైన గురువులు అరుదుగా నుందురు. అట్టి వారిని నీవు కండ్లు విప్పుకొని చూచి గుర్తుపట్ట వలెను. తమకు తామే నియమించుకొనిన రెండవరకపుగురువులు ప్రపంచములో అనే కులు కలరు. అట్టివారు మనలను దైవసన్నిధికి గొనిపోజాలరు; సరికదా, మనలను తప్పుదారికి మళ్లించెదరు. ఎందుచేతననగా బంధములో పడియున్న గురువు బంధములో నున్న శిష్యుని తరింపజేయలేడు. గ్రుడ్డివానికి గ్రుడ్డివాడు దారి చూపునట్లే యుండును.

మూడువరములు కూడ నిశ్చయముగా అరుదైనవే. దేవుని కరుణచేతనే అవి పొందబడ వలయును. (1) మానవజన్మ (2) బంధవిముక్తి కైన కోరిక (3) సద్గురుసహవాసము. ఈ మూటిని నీవు పొందియున్నట్లుగా నీకు తోచిన యెడల నీవు భూమిపైన గొప్పఅదృష్టవంతు డవుగా భావించుకొనవచ్చును. ఆ మూటిని పొందినవారందఱు ఎల్లపుడును ఆధ్యాత్మిక ముగా అభివృద్ధిని గాంచుట లేదు. ఎందుచేత? పరిపూర్ణతను సిద్ధింపజేయు పర్వతమును అధి రోహించుట అంతచులకనైన పని కాదు. అట్టి మహనీయుని నీవు పొందగలిగినను నిన్ను నీవు తరింపజేసికొనుభారము నీపైనే యున్నది. ఆయన తటస్థముగా నుండి నీ అభివృద్ధికి మార్గము చూపుచు, ఆటంకములను అప్పు డప్పుడు ఒత్తిగించుచుండును. నీజన్మ పవిత్ర మైనదని నీవు గుర్తించుకొనగలిగినను, యథార్థ మైన జీవస్వాతంత్ర్యముకొఱకై నీహృదయము పరితపించునెడలను దైవకారుణ్యమువలన నీకు లభ్యమైన యీ మూడు భాగ్యములను నీవు వృథాగా జార విడువకుము. ఒక అడుగు ముందునకు వేసి భ్రాంతిని, అజ్ఞానమును, భవ బంధమును త్రెంపుకొనుత్యాగము చేయుము.

వార్తలు - విశేషాలు

శ్రీ రామకృష్ణమఠం, మద్రాసు-4

శ్రీ శంకరజయంతి.

శ్రీ శంకరజయంతి తిథిపూజ 29-4-71 వ తేదినాడు. అందుకు సంబంధించిన పౌరమహాసభ 2-5-71 వ తేది భానువారంనాడు వివేకానంద హాలులో సమావేశమైనది.

భజగోవిందమును మంత్రపుష్పానుసంధానమును ముగిసినతర్వాత మఠాధ్యక్షులు శ్రీమత్కైలాసానందస్వాములు సదస్యులకు స్వాగతాశీస్సు లనుగ్రహిస్తూ ఈలాగు వక్కాణించారు :—శ్రీశంకరాచార్యులమాహాత్మ్యము ఆయన సందేశముద్రయూ భారతదేశమందంతటా కనవచ్చు. విశ్వమానవుల ఆశయాలపై శ్రీశంకరప్రభావాన్ని గుర్తించవచ్చు. తన ముప్పైరెండేండ్ల అల్పజీవితంలో ఆయన సాధించింది మఱొకరికైతే పెక్కు శతాబ్దాలకైనా సాధ్యమయ్యేది కాదు. మన హిందూ సిద్ధాంతానికి ప్రాణంపోసి తఱుగనిశక్తిని సమకూర్చింది ఆయనే. అనంతరకాలాలవారికై ఆయన పెట్టిపోయిన అమూల్యవిజ్ఞానధనం సార్వకాలికం. ఇప్పటి భారతదేశాన్ని భావనలోకి తెచ్చుకోవాలంటే, ఈ కేరళీయబాలకుడు చేసిన ఘనకార్యాలను గుర్తించి తీరాలి. మనసులకు సులభంగా అందని అద్వైతప్రతిపాదనలోనే కాక దైనందిన మాతృపాసనలో కూడ శ్రీశంకరులప్రభావం స్పష్టం. అవతారపురుషుడు కానిదే, ఆయన సాధించినపనులను సాధించటం దుర్ఘటం. మండనమిశ్రప్రముఖు లగు కొమ్ములు తిరిగిన పండితులు ఈ ఆత్మజ్ఞానఘనుని శ్రీచరణము లాశ్రయించారు. సన్న్యాసులు సంఘంలో ముఖ్యాంగభూతులని శ్రీశంకరులు నిరూపించారు. ఆయన సడలని నిష్ఠకలవాడు, సమన్వయపరుడైనప్పటికీ ప్రమాణముల అతిక్రమింపడు. అట్టి మహనీయుని జయంతి మహోత్సవం జగన్మంగళదాయకం.''

తర్వాత విశ్వవిద్యాలయ సంస్కృత శాఖాధ్యక్షులైన డాక్టరు సి. ఎ వేంకటేశ్వరం ఎమ్. ఏ., పి. హెచ్డి. అనువారు శ్రీశంకరులజీవితోపదేశాలనుగూర్చి విపులంగా ఉపన్యసించారు. వారు మొదట కొంతసేపు సంస్కృతభాషలో ప్రసంగించి పిమ్మట ఉపన్యాసాన్ని ఆంగ్లభాషలో సాగించారు. శ్రీశంకరుల జీవితంలో ముఖ్యసంఘటనలను పేర్కొన్నారు శ్రీశంకరుల వ్యాఖ్యానాలచే తేటతెల్లమైన వేదాంతశాస్త్రసత్యాలను ప్రస్తుతించారు. శంకరులవంటివారు మానవతతికి పారమార్థిక వైద్యులు. వారికి మానవులు ఎంతగనో ఋణపడి ఉన్నారు. ఆఅప్పు తీర్చుకోలేం. అంతటి మహాత్ములు తాము జన్మించిన ప్రాంతానికి మాత్రమే చెందినవారుగా ఉండరు. 'వసుధైవ కుటుంబకమ్' అన్నట్లుగా ప్రపంచమంతా వారి వర్గమే, వారి కుటుంబమే. తపోజ్ఞాన - యజ్ఞదానాలు వారిసొమ్ము. పొట్టకూటిచదువుకంటె ఎంతో విలక్షణమైన ఆత్మవిద్యను వారు కఱపారు, లమునకు ముఖ్యాంగం వినయమే అని దానిని పెంపొందింపగలది ఆత్మసంయమమే అని—వారు బోధించారు. శ్రీశంకరులజీవితం చదువరులకు అద్భుతావహమైనది, ప్రతిసంభవానికి మహోత్సాహదాయకమైన ప్రగాఢత ఉంది. ఆయనప్రతిభయు నైపుణియు నిర్మాణాత్మకములు. దేనిలో ఐనా, ఆయనశక్తి అమోఘం. మహోన్నతాధ్యాత్మికానుభవాలను అవలీలగా ప్రతిపాదిస్తాడు. ఆత్మోద్ధారణోద్యమంలో ప్రారంభదశలో ఉండువానికి సైతం అందుబాటయ్యేటట్లు ఆస్వాద్యమయ్యే

రీతిగా స్తోత్రాల అమృతం వర్షించాడు. భారత దేశాధ్యాత్మిక చరిత్రలో శ్రీ శంకరులస్థానం అమరము సార్వకాలికము.''

శ్రీ కె. చంద్రశేఖరంగారి వందనోపచారంతో నాటి సభాకార్యక్రమం ముగిసింది.

శ్రీరామానుజ జయంతి

తిథిపూజ 29-4-1971 వ తేదినాడు. అందుకై పౌరసభ సమావేశమైనది 9-5-1971 భానువారం సాయంకాలం 6 గంటలకు.

ప్రార్థనగేయం మంత్రపుష్పం ముగిసింతరువాత శ్రీరామకృష్ణవిజయ (తమిళ) పత్రికా సంపాదకులయిన శ్రీమత్పరమాత్మానందస్వామి సభాధ్యక్ష్యం వహించి తొలిపలుకులలో ఈలాగు వక్కాణించారు—''ఈలాంటి ఆత్మ విద్యాగురువుల జయంతిమహోత్సవాలను తప్పక జరపాలి. మన దేశీయాధ్యాత్మికవిజ్ఞానసంపత్సమృద్ధిని మన కెఱుకపఱచినవారు వారు. వారి ఆదర్శజీవితాలను మననం చేయడం మన సాధనోద్యమాలకు త్తేజకరం. ఋషులకు ఆచార్యులకు మోక్షమార్గాన్ని కనుగొన్నవారికి భారతదేశం పుట్టినిల్లు, వారధిగమించిన ఆధ్యాత్మికమహోన్నత శిఖరాలు లోకులకు ఆశ్చర్యకరములై ఉన్నాయి. భారతీయాధ్యాత్మికాన్వేషకులు ఆవిషయమును ఆమూలాగ్రంగా విభజించారు. వారి పురోగమనపు గుర్తులు చరిత్రలో స్ఫుటతరంగా కనిపిస్తున్నాయి. పరతత్త్వం ఒక్కటే అని, దాని ప్రాపించు దారులు పెక్కులు అని—ఆధ్యాత్మికవిద్యా సారాంశం. వేదాంతశాస్త్రాలలో ద్వైతము విశిష్టాద్వైతము అద్వైతము అను సిద్ధాంతత్రయమును లోకానికి ప్రదర్శించిన వారు భారతీయులు. శ్రీశంకరులయు శ్రీరామానుజులయు జయంతితిథి ఒక్కటే అగుటలో ఎంతో అంతరార్థం ఉంది. అది కేవలం యాదృచ్ఛికసంభవం కాదు. శ్రీరామానుజుల వారు గొప్ప వెలుగు, యుగపురుషులు, లోకోద్ధారకులు, వైష్ణవాచార్యహారములో నాయక రత్నస్థానీయులు వారి నూటయిరవై సంవత్సరాల జీవితం అధీతిబోధాచరణప్రచారాలతో నిండిఉన్నది.''

తర్వాత శ్రీ సి. ఎస్. పార్థసారథి బి. ఏ., బి. ఎల్. గారు శ్రీరామానుజులవారి జీవితచరిత్రమును ఉపదేశాలనుగూర్చి పాండితీమండితంగా ఉపన్యసించారు. ''మనదేశంలో మహాపురుషులు ఎందరైనా ఉన్నారు కాని, జాన్సనునుగూర్చి బాస్వెల్లు వ్రాసిపెట్టినట్లుగా, వారిని గుఱించిన విశేషాలను వ్రాసిపెట్టినవారు లేరు. ఐనా అనుశ్రుతంగా చెప్పుకొనబడుచున్న క్రమంలో శ్రీరామానుజులవారి జీవితాన్ని—శిష్యత్వము. శ్రీవైష్ణవప్రావణ్యము, ఆచార్యకమునకు సలసినవాని నెల్ల అధికరించడం, జీవిత లక్ష్యాలను సర్వర్తించడం అనే నాల్గు శీర్షికల క్రింద అమర్చవచ్చు.'' అన్నారు. వారి జీవితంలోని ప్రతిసంభవమునకు గల ప్రాముఖ్యాన్ని వివరించారు. అప్పటిచారిత్రకపరిస్థితులను తెలిపారు. సమకాలిక మహాపురుషులతో శ్రీరామానుజులవారికి సమకూడిన సమావేశాలను వారి పట్ల అపారభగవదనుగ్రహమును విశదీకరించారు. శ్రీశంకర శ్రీరామానుజులసిద్ధాంత విభేదాలను ప్రదర్శించారు.

డాక్టరు ఎస్. వేణుగోపాలంగారి వందనోపచారంతో సభాకార్యం ముగిసింది.

అశ్రుతర్పణం

శ్రీ తేజసానందస్వాములవారు 11-5-1971వ తేదినాడు తమ 75-వ ఏట, కల్కత్తాలో సేవా ప్రతిష్ఠాన మనెడి రామకృష్ణమిషను ఆస్పత్రిలో మహాసమాధి నొందారు. వారు చాలకాలంగా

ప్రేగులలో రక్తస్రావం తో బాధపడుతుండి నారు. పూర్వాశ్రమంలో వారిపేరు ఖగేంద్ర నాథ. డాకాజిల్లాలో హసానియా గ్రామంలో 1896 లో జన్మించారు. డాకామాణిక్ గంజ్ స్కూలులో మెట్రిక్యులేషను, రాజాసాహి గవర్నమెంటుకాలేజిలో బి.ఏ., కల్కత్తా విశ్వ విద్యాలయంలో ఎమ్.ఏ., పరీక్షలలో అగ్ర శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణు లయ్యారు. 1919 లో వారు శ్రీ బ్రహ్మానందస్వాములయొద్ద మంత్ర దీక్ష పొందారు. భువనేశ్వరంలోను మాయావతి లోను సుదీర్ఘ కాలం ఉండి రామకృష్ణ మిషను సేవాకార్యక్రమాలలో అన్వయిస్తూ వచ్చారు. డాకాలోను ఇరవై నాల్గుపరగణాలలోను రెండు స్కూళ్ళలో హెడ్మాస్టరుగా కొన్ని యేండ్లు ఉద్యోగం చేశారు. 1927 లో వారణాశిలోని రామకృష్ణాద్వైతాశ్రమానికి పోయి ఉండి శ్రీరామకృష్ణసంఘంలో చేరారు. శ్రీశివానంద స్వాముల యొద్దనుండి మొదట బ్రహ్మచర్య దీక్షను, నాలుగేండ్ల కనంతరం సన్న్యాసదీక్షను స్వీకరించారు, నాలుగేండ్ల కాలం 'వేదాంత కేసరి'కి సంపాదకులుగా ఉండినారు. తర్వాత కొంతకాలం ఉత్తరకాశీలో స్వాధ్యాయతప శ్చర్యలలో గడపారు. 'కల్చరల్ హెరిటేజి' సంపుటాలను ప్రకటించటంలో శ్రీ మాధవా నందస్వామికి సాయపడ్డారు. రెండేండ్లకాలం మాయావతిలో ప్రబుద్ధభారతపత్రికకు సంపాద కులుగా ఉండినారు. తర్వాత మరల కొంత కాలం తీర్థయాత్రలో హృషీకేశంవద్ద తపశ్చ ర్యలో గడిచింది. 1941 లో బేలూరు విద్యా మందిరకళాశాలకు మొదటి ప్రిన్సిపా లయ్యారు. 1948లోపాట్నా రామకృష్ణాశ్రమానికి అధ్యక్షు లయ్యారు. 1951 లో కాలేజికి మరలి వచ్చారు. శారదాపీఠాదిసంస్థల సిరాంహాకపరిషత్తులలో స్వామి సభ్యులుగా ఉండినారు. 1961లో రామ కృష్ణసంఘధర్మకర్తలలో ఒకరుగా అయ్యారు. శ్రీరామకృష్ణ – వివేకానంద – సోదరి నివేదితా– ప్రముఖులనుగూర్చి ఈయన వ్రాసిన గ్రంథాలు జనప్రీతిని విశేషంగా చూఱగొన్నాయి. తన చరమఘడియలు ఆయనకు స్పష్టంగా తెలిసి ఉండినవి. ఆయన నిర్యాణం ఈసంస్థకు తీరని నష్టం. ఆయనఆత్మకు శాంతి చేకూరుత !

గ్రంథ పరిచయం

మనవిజ్ఞానం

రచన: కూర్పు, శ్రీరంగుడు వేంకటరమణ మూర్తి (పూభా)గారు ప్రాప్తిస్థానం: శోభా ప్రచురణలు, విజయనగరము-2, చిన్నసైజు, పుటలు 67, వెల రూ. 1-25.

తమమతమునకు సంబంధించిన ఆచారవ్యవ హారములనుగూర్చి హిందువులు తప్పక తెలి సికోవలసిన ప్రాథమికవిషయముల తెలివిడి ఈ చిన్నపుస్తకంలో ఉన్నది. ఆపరిజ్ఞానం బొత్తిగా లేక శోచనీయస్థితిలో ఉన్న హిందూయువకు లందఱూ ఈగ్రంథాన్ని తప్పక చదివి జిహ్వాం చలముల ధరించుట వారి కెంతయు శ్రేయో దాయకం.

ఉపనిషద్వాణి-1

ఇది ఆర్షసాహితి (సనాతన ధర్మప్రచార సంస్థ) వారి 25-వ ప్రచురణం. ప్రాప్తిస్థానం 25-7-18 ఆమంచివారి వీధి, విజయనగరం 2, చిన్నసైజు పుటలు 14. కావలసినవారు 20

పైసలు తపాలాబిళ్లలు పంపి ఈ పుస్తకం ప్రతి ఒకటి పడయ వచ్చు,

విద్య పరావిద్య అపరావిద్య అని రెండు విధములు. ఐహికజీవితసుఖసంపాదకమైన విద్య అపరావిద్య, బ్రహ్మసాక్షాత్కారసాధకమైన విద్య పరావిద్య. ఉపనిషత్తులలో పదిలపడియున్న పరావిద్యకు సంబంధించిన కొన్ని విషయము లప్పుడప్పుడు 'ఉపనిషద్వాణి' అనుపేర ప్రచురింపనెంచిన వీరి ప్రచురణలలో ఇది మొదటిది. బ్రహ్మవిద్యావిశిష్టత, అవిద్యావిద్యలు, బంధమోక్షములు, శరీరము-శరీరి, అనాత్మ-ఆత్మ, బ్రహ్మ అను ఆఱుశీర్షికల క్రింద వాని సరళ సంక్షిప్త వివరణం ఇందున్నది, జిజ్ఞాసువుల కవశ్యపఠనీయం.

ప్రభాకర్.

చందాదారులకు విజ్ఞప్తి

'శ్రీరామకృష్ణప్రభ' చరిత్రంలో ఇరవైయేడు సంవత్సరాలు గడిచాయి, ఇరవై యెనిమిదవ సంవత్సరం ప్రారంభమౌతున్నది. ఈ 1971-వ సంవత్సరము జూన్ నెల [విరోధికృజ్జ్యేష్ఠమాస] సంచికతో ఇరువదియేడవ సంపుటము ముగిసి, జూలై నెల (ఆషాఢమాస) సంచికతో ఇరువది యెనిమిదవ సంపుటం ప్రారంభమౌతున్నది. శ్రీశారదా శ్రీరామకృష్ణులయూ, శ్రీవివేకానందాదిప్రముఖశిష్యవరేణ్యులయు జీవితసందేశాలచేత ప్రఖ్యాతమూ వ్యాఖ్యాతమూ ఐన మన సనాతనధర్మవిజ్ఞానమును ఈ పత్రికద్వారా యావదాంధ్రమహాజనులకు ఇతోధికంగా అందజేసే సేవకు 'శ్రీరామకృష్ణప్రభ' తన్ను పునరంకితం చేసుకుంటున్నది. రచయితలయు చందాదారులయు సహకారం పూర్వాధికంగాను నిత్యప్రవర్ధమానంగాను లభిస్తుండగల దని విశ్వసిస్తున్నాం. ప్రతిచందాదారు మఱినలుగురు చందాదారులను చేర్పించడంద్వారా ఈపారమార్థికజ్ఞానయజ్ఞమును విజయవంతంగా చేయవలసిం దని, సాధనానుభవ విశారదులు తమ అనుభవవిశేషాలను సరళసలక్షణసారధురమధురవక్కాణంలో పొందుపఱిచి ఈ పత్రికద్వారా జిజ్ఞాసువుల కందచేయవలసిం దని ప్రార్థిస్తున్నాము.

సంపాదకులు

తూర్పుబంగాళంనుండి వస్తున్న లక్షలాది కాందిశీకులకు సాహాయ్య కార్యక్రమం

విపులమైన యీ సాహాయ్యకార్యక్రమాన్ని—విపత్తు ఆరంభమైననాటినుండి గుంపులుగా వస్తున్న కాందిశీకులకు రామకృష్ణమిషనువారు నిర్వహిస్తున్నారు. పని నానాటికి ఎక్కువవుతున్నది. ఐవీజున్నూ, మనుష్యబలమున్నూ ఎక్కువ కావలసివస్తున్నది.

ఈ నివేదిక వ్రాసేనాటికి ఏడు కేంద్రాలలో ప్రతిదినం 64,400 ప్రజలకు సేవ సమకూర్చబడుతూ ఉంది. కేంద్రాలు—(1) దాకి (నాలుగుమకాములు) మేఘాలయపు పొలిమేర. (2) పెల్లా - మేఘాలయపు పొలిమేరలోనే. (3) కరీమ్‌గంజ్ (మూడుమకాములు), అస్సాము లోని కచర్ జిల్లాలో. (4) మాణిక్‌గంజ్, జల్పైగురిజిల్లా, పశ్చిమబంగాళం. (6) జప్తిమిద్పూరు, నాదియాజిల్లా, పశ్చిమబంగాళం. (7) గైఘట, 24 పర్గణాలజిల్లా, పశ్చిమబంగాళం.

సేవాకార్యవివరాలు - మొదట 1,05,121 ప్రజలకు అన్నం, అటుకులు, బెల్లపుసీరు పంచిపెట్టబడ్డాయి. ప్రస్తుతం వంటసామగ్రి వస్త్రాలు దుప్పట్లు, పాలపొడి, పరికరాలు మందులు ప్రతిదినం అందజేయబడుతున్నాయి.

పంచిపెట్టబడ్డ వస్తువుల పరిమాణ వివరాలు :—బియ్యం - 448 క్వింటల్లు, అట్ట - 175 క్వింటల్లు, పప్పు - 159 క్వింటల్లు, ఉప్పు - 16 క్వింటల్లు, మిరపకాయలు - 10 కిలోగ్రాములు, ఉర్లగడ్డ - 44 క్వింటల్లు, అటుకులు - 11 క్వింటల్లు.

వస్త్రాలు :—ధోవతులు - 1900 చాపులు, చీరలు-1900, దుప్పట్లు-1350, ఉన్ని బ్లాంకెట్లు-98, స్వెటర్లు-228, వంటపరికరాలు, కుండలు, ప్లేట్లు, గరిటెలు వగైరాలు-291 ఉరువులు.

పాలపొడి-6 క్వింటల్లు, బార్లి-15 డబ్బాలు, 500 మందికి వైద్యసాహాయ్యం అందజేయబడింది.

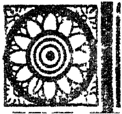
విజ్ఞప్తి

మిషనువారు తూర్పుబంగాళప్రజలకై ఈ సాహాయ్యకార్యభారాన్ని చక్కగా నిర్వహించగలందులకు ఉదారమహాజనులను వస్తురూపంగాగాని, ధనరూపంగాగాని ధారాళముగా విరాళములు ఈయవలసినదని ప్రార్థిస్తున్నాం.

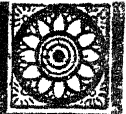
విరాళాలాను ఈ క్రింది విలాసాలలో దేనికైనా అందజేయవచ్చు :—

1. రామకృష్ణమిషను, బేలూరు మఠం పోస్టు, హౌరా, పశ్చిమబంగాళం.
2. అద్వైతాశ్రమం, 5 డెహిఎన్టాలీరోడ్డు, కల్కత్తా 14.
3. రామకృష్ణ మిషను, రామకృష్ణాశ్రమమార్గ, న్యూఢిల్లీ 55.
4. శ్రీరామకృష్ణమఠం, మైలాపూరు, మద్రాసు-4.
5. రామకృష్ణమిషను, ఖార్, బొంబాయి-52.

గంభీరానందస్వామి,
జెనరల్ సెక్రెటరి, రామకృష్ణమఠ మిషనులు.

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

ఇరువదియేడవ సంపుటము

౧౯౭౦ జూలై సాధారణాషాఢము మొదలు ౧౯౭౧ జూన్ విరోధికృజ్జ్యేష్ఠము వఱకు

సంపాదకులు:

శ్రీ హీరానందస్వామి

శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము, ఎమ్.ఏ., బి.ఓ.ఎల్.

రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4.

సాలు చందా రూ. 5 విడి ప్రతి 50 పైసలు

అకారాది విషయానుక్రమణిక

శ్రీ రామకృష్ణ బోధామృతము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

పరిశోధితమగు 1121 మహోపదేశములతో, సంగ్రహ జీవితముతో నలరారుచున్నది.

జీవుడు : సంసారము ; మాయ, గ్రంథములు : గ్రంథులు, బాధగురువులు : బోధ గురువులు, లౌకికులు : వారి ధోరణులు, ఆత్మోన్నతి ; సాధకులు : వారి యాదర్శములు, పారమార్థిక జీవనమునకు సదుపాయములు, సర్వమతసామరస్యము, జీవుడు : దేవుడు, జ్ఞానము: భక్తి: కర్మము, బ్రహ్మతత్త్వము, సూక్తులు: నీతికథలు మున్నగు అంశము లిందు తేటతెల్లముగ పసిబిడ్డలకయిన నవగాహన కాగల ఉపమానములతో వివరింపబడియున్నవి.

...ఈ గ్రంథం చదువుతూంటే ఒక్క ఐహికానికీ, ఒక్క ఆముష్మికానికీ కాక, రెంటికీ సంబంధించిన సూక్ష్మాలూ, రహస్యాలూ, కీలకాలూ చక్కగా అరటి పండొలిచి చేతిలో పెట్టినట్లు ఉంటవి... —ఆంధ్రపత్రిక

540 పుటలు ప్రజ్వలమగు పంచమ ముద్రణము : వెల : అట్టబైండు : రూ. 4-50
క్యాలికో : రూ. 5-50

శ్రీ రామకృష్ణోపనిషత్తు

తమిళ రచయితలు :

శ్రీ చక్రవర్తి రాజగోపాలాచార్యులుగారు

ఆంధ్రానువాదకులు :

గౌ॥ న్యాయమూర్తి శ్రీ ప్రత్తిపాటి సత్యనారాయణరావుగారు

రామకృష్ణదేవుని దివ్యోపదేశవాక్యము లాధారముగాగొని, వానిని విరివిపఱచి, మనోహరకథారూపముగను, సంభాషణరూపముగను అమర్చి, శ్రీ చక్రవర్తి రాజగోపాలాచారిగారు తమిళభాషలో రచించిన జనాకర్షకగ్రంథము. దాని యనువాదాలు ఇంగ్లీషు, మరాఠీ, బెంగాలీ, గుజరాతి, హిందీభాషలలో నిప్పటికే అపారవ్యాప్తినొందినవి. ఆ గ్రంథమున కిది చక్కని ఆంధ్రీకరణము.

128 పుటలు వెల : రూ. 1-25

చిరునామా: మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

7%
7— ఏండ్ల నేషనల్ సేవింగ్స్ సర్టిఫికేటు
(నాలుగవ ఇష్యూ)
పొదుపు చేసుకునేందుకు అత్యుత్తమ పద్ధతి. పన్ను విధింపబడే
ఇతర సెక్యూరిటీలు, డిపాజిట్ల మీద లభించే వడ్డీతో కలుపుకుని
సంవత్సరానికి రూ. 3000 వడ్డీ వరకు రాబడి పన్ను ఉండదు.
మీ పోస్టాఫీసులో వివరాలు తెలుసుకోండి
జాతీయ పొదుపు మొత్తాల వ్యవస్థ

davp 70/662

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు—అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారీ యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు రెండవ కూర్పు వెల : రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము ! ఇప్పుడే వెలువడినది !

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయ భాగము-రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు) ఆఱవ కూర్పు వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు—4

సంపాదకులు : శ్రీ హీరానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ హీరానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.